

گمرگال

غنی حملہ

بلوچی اکیڈمی

عدالت روڈ کوئٹہ

www.balochiacademy.org

(c) All rights are reserved.

اے کتاب ۽ درائیں حق گوں بلوچی اکیڈمی ۽ انت۔
بیدۂ اکیڈمی ۽ رضاء کس ایشی ۽ مواداں چھاپ گت نہ کنت۔

گمرگال
(شاعری)

غنی حملہ

2022

ISBN # 978-969-680-160-3

نہاد: =/150 کلدار

بلوچی اکیڈمی ۽ اے کتاب ذکی پرنٹنگ پریس کراچی ۽ چھاپ کنائنٹنگ ۽ شنگ کتگ

نامدات

شکيل احمد بلوچ

ء

نامء

لکڑ بندی

xi	سرگال..... کریم آزات
1	پاکنازینک
2	ڈیہہ ء محمدؐ
3	نعت
4	نعت
5	برکت ء دُرسِ نبیؐ ء ماسلمان بوتگاں
6	مختر
7	مُرگ ء مور ء درچک ء دار
8	شاعرے بے
9	ترانگاں مارا پہ بُرتیں بُندرے ء ایر کُتیں
10	سُریت آسمان زمین چنڈیت
11	گیش بہ کن زانت ء لکہ لبز انک ء
12	شراب
13	الحمد للہ رب العالمین
14	زار ء فریاد کن
15	رنگ ء دزو شم
16	ندر پہ بابا بزنجو ء نام ء
17	نود شنزراں پہ ہاں ہور گوراں پہ ہاں

- 18 شب تہار نجیں ماہکانی انت
- 19 گمان ء سیمسراں راہے خیال ء
- 20 انشی پہ من شب دگہ ڈول انت
- 21 شب کہ جہہ ایت باندات بیت
- 22 چونیں موسے ڈکالیں
- 23 جنتی حورے بانک دابانی
- 24 گلاب ء پل مروچی کندگ ء انت
- 25 مرچی یک پلے بہارانی تہا دیستگ من
- 26 گوں من ء زہرے چیا باریں بہ گوش
- 27 بیاتئی راہسراں چاراں مروچی
- 28 من چو گنوک ء مستانے ء
- 29 مشیت نیں عطر ء و شبواں
- 30 بہ بات دل اے قرباں تئی کندگانی
- 31 تزو نگلیں ارس
- 32 ساقی مدے شراباں مرچی خماراں من
- 33 سر شب ء در کنیت واہگ ء پلین منگہاں
- 34 انچیں مئے دور ء زمانگ باتاں
- 35 قہریں عشق ء کائنات ء سر بر ء
- 36 من گوں گیدی ء سر گوات ء
- 37 منگلی لال ء دانکہ شلیکاں نہ کن آنت
- 38 بہ لوٹ مہرانی سر گوات ء زمانگ

- 39 وہدے کہ منی ہمسفر گوں من کئیت سفر کنت
- 40 روج زہیرانی شب تئی یاتانی
- 41 شنگ کہ لال ء مہپر بنت
- 42 شب دیان انت غم ء پاساں حالی
- 43 و سپن ء من پادکایاں شب نہ روت
- 44 زند ء متایک مہرے
- 45 بلیں ات ہر گور ء مہر ء چراگ ء
- 46 سماکن تو بیا کہ زمانگ زہیر انت
- 47 گلئیں گواتاں گیاب یگاں نہ کرزاں
- 48 گلاب اجگیں پلے بہاراں ودی بیت
- 49 اتک منی واب ء ء من ء گوشت ء
- 50 گریشنگ انت ویراں غم جتیں یاتانی خدا بندیں
- 51 خماری کدہاں گند ملگزاراں
- 52 مرو مرو کہ دل منی زہیر بیت تئی دوری ء
- 53 نہ منز لے نہ راہے
- 54 دل ء مئے واہگانی درہمانت
- 55 اے رنجانی پڑ ء ماہنکائیں
- 56 کدی ساج ساج گلئیں مہپر انت
- 57 غم جتیں پاسانی ودار آس انت
- 58 بہ رنج ہمار زہیرانی بام ء آستار ء
- 59 بیاتئی حسن ء تجلی ء من چاران ء مرآں

- 60 شش ماہی نودشترزاں چه قدرت ۽ کمال ۽
- 61 گئے شراب داں مانیت گلاس ۽ نوشاں
- 62 نیم شہی پاساں دل شراب لوٹیت
- 63 خیال ۽ سمیسراں زندے رواں انت
- 64 ندرپہ عطاء ارواہ ۽
- 66 سریں تولنٹاں بچار ۽ بچکند چه واب ۽ ساری
- 67 شپ کہ بوتگ آخری آخری گپے بہ جن
- 68 کئے گوشت کہ لال ۽ ہلک ۽ یک شپے سر بوتگاں
- 69 بیابلیں راج ۽ راہبریاں درگج
- 70 مرچاں زوراک انت مامیر تئی شہر ۽ تہا
- 71 چیریں بانک آنکا بانی تراچے بہ گوشاں
- 72 روچ ماہے بہ بیت ماہ سالے بہ بیت
- 73 تو کہ برتگ ماراچو بے راہی ۽
- 75 کدی تو مئے جہان ۽ بیا
- 76 کاگدے نکشیں رواں داتگ حامل ۽
- 77 پہ تئی سر ۽ قربان باں مرچی بجل باند ۽ بہ رو
- 78 منی حال چوتئی حال ۽ وڑ ۽ انت
- 79 انگریں درداں جل جلو کیناں
- 80 سباہاں بیا گوں بیگاہاں سفر کن
- 81 جہری شینکانی وڑ ۽ زلف انت
- 82 وش انت حال ۽ روچ پہ زند ۽

- 83 تہور ۽ زم زم ۽ آپ ۽ شراب ۽ رنگ ۽ ۽
- 84 چونیں اندوہ ۽ غماں ارس گواریناں من ۽
- 85 ہار ۽ ہیر وپ ۽ مج ۽ طوفانے
- 86 دراں ڈیہہ ایں چاکر غماں بل ۽ بیا
- 87 دل ۽ قرار چہ دید وکاں پڑیں واب شت انت
- 88 چوش ملور ۽ ماہیں مہگل منی
- 90 گجا ۽ تئی ہیرانی و شبو گجا ۽ فقیر گوزانت
- 91 مہر ۽ مسکیں بہار ۽ سرکش انت
- 92 ماں زر ۽ درد ۽ دؤر کتگ چماں
- 93 ندرپہ غلام حسین شوہار ۽ نام ۽
- 95 یلیں شے مرید ۽ گلیں حائل ۽
- 96 چونیں و شبو ۽ تئی مہر ۽ ٹالاں گون انت
- 97 سہب ۽ ودار کر تگیں بیگا ہے ۽ وڑ ۽
- 98 زند ۽ جنتیں گیدی ۽
- 100 جنتیں حاک ۽ توہما و شبو
- 101 زند چو عزت ۽ بیگواہ بوت
- 102 زندگی روچے زند ۽ امبازیت پہ وڑے
- 103 بیا کہ سجدہ ترا عشق ۽ دین ۽ کناں
- 104 ڈیک نہ وارت کنت دوچار مرچی آ
- 105 اوست ۽ نوبت ۽ منگیر ۽
- 106 اوست ۽ زر ۽ گنجیں تیاہ

- 107 ڈیل ء بالاد نگرہ میں گوناپ تئی
- 108 وہدے تئی یا تانی جمر گردنباں
- 109 زندشت زند ء ہچ وڑیں وٹئی ماندی
- 110 رستگیں گیوار ء سر ء پلے پلگد ء
- 111 سر دل ء دوردات مہگل ء دیما
- 112 غم من ء داتنگ قہریں نوبت ء
- 113 چوں تو پلاں برے سبزیں ٹالاں برے
- 114 شب تہار انت ماہکاں ء زیر ء بیار
- 115 تر اماراں گوش ء زند ء غمے کئیت
- 116 وش انت شب تو ار مرغانی
- 117 سہب ء ودار انت انگتہ
- 118 ماراچہ پکر ء حیاں ء بارت کتے
- 119 مر ادانی منزل در زندگی ء
- 120 مشکلیں کاراں دُچار ما بوتگیں
- 121 داں دل ء آہ ء نزانت انت منزل ء
- 122 زند کہ زینت انت پہ ماہچ
- 123 ماہکافی راز دار انت موسم ء
- 124 نہ لوٹاں من دگہ مال ء متائے
- 125 زلف زہیر ء آدینک ء چوں تاب کپاں
- 126 سنیل مر ادانی جنتیں جاہ ء
- 127 روچ ء بزمشے تالان انت

- 128 تہاری ماہکان ء چچ نہ گپتنگ
- 129 چدء چے دور دل ء حال ء بران انت
- 130 شنگان انت منی مہگل ء مہسر منی چماں
- 131 شپ ء راما کتگ بام ء سپر دء
- 132 گیش کن جبر ء منزل ء
- 133 دردے دُچار درد ء پد
- 134 غماں بٹالیں حیالاں بالیں
- 135 بر من ء تو کدہانی داں خمار ء جنت ء
- 137 چمانی واب برتگ آلال ء وتی وڈ ء
- 138 کئے گو شیت مرچاں بیقرار زند انت
- 139 گونا پے دگہ کوہانی
- 140 دل ء واہگ زراں پہ گلز میں ء
- 141 تئی ہمک دانکے پہ سر ء چمان انت منی
- 142 آسمان ء جمران انت شپ ء نوریں ماہکاں
- 143 نود ء جمر آسمان ء ماں سر ء ساچاں اتاں

سرگال

واجہ غنی حمل پجارے محتاج نہ انت آشہر پنجگورے یک وش دروشم ء دور
 خیالیں شاعر ء زانتکارے۔ آئی زانت ء زانگ ء آرا مرادانی منزل ء راہ ء مسافر
 کرتگ۔ آہر و ہدہے راہ ء راہدگ انت ء وتی دور خیالین شعر ء پر بندان پہ وتی ڈیہہ ء
 راج ء ندر کناں انت۔ مرادانی منزل ء راہ ء پند ء مسافر ی ء آرا سک سر کرتگ ء
 اے راہ ء آسر کنگ آئی زند ء مول ء مراد انت۔ تاکہ مرادانی آسرا تیں منزل ء
 سر بہ بیت۔ آگوشیت۔

ہزار سواس سستگ ہزار پاداں آہل ء
 مرادانی منزل گوشے انگت دیر انت
 نما راں غریبانی آزرگی ء
 غنی زرد ء واہگ امیتانی پیر انت

شاعر قومانی تھا ہا حساسیں مردم انت کہ آیانی تب ء بوچہ ایدگہ مردمانی
 تب ء بوجتا انت۔ آیانی چم ء نگاہ مدام گوں وتی چاگرد ء سک انت۔ ء چاگرد ء ہر چیز
 ہر چست ء ایر ء گوں حقیقت ء چماں چار انت ء مارشاں درشان کن انت۔ غنی حمل
 ہے رنگیں دل سہتگیں شاعر اں چہ یلے کہ وتی نازاکیں عمر ء کساس بیست سالان
 چہ گیش پہ وتی لاپ ء جل ء جوشاں ء پہ دگر ء ہذمت ء غلامی ء دراں ڈیہی ء ظلما تیں
 وهدانی دیسپان بوت۔

ماتیں گلزمین ء چہ دراں ڈیہی ء ء چہ بزگ ء بیوسیں راج ء دوری ء غم ء
 سوکاں غنی حمل ء سرین دوتل کرتگ ء بلوچی شہدیں زبان ء بزگی ء لاچاری ء درد ء

غماں آئی کمر پر وشتگ۔ راج ء ڈیہہ ء شہدیں زبان ء کس مہ پرسی ء بد حالی ء قہاریں
 غماں آراچہ وتی حال ء بے حال کرتگ۔ آدراں ڈیہی ء چہ وتی درد انگلیں دوستدار ء دوری
 ء جتائی ء درد ء پایا ہاں چہ وتی ٹپ واریں دل ء اے رنگ در شان کنت ء گو شیت:

مہ رتیچ چو ترونکلیں ارساں تئی من گندک ء کایاں
 بہ بچاں پنچگاں مرگ ء نہ مرتاں زندگ ء کایاں
 جبر راستے کہ من دوراں وتی حالت ء مجبوراں
 منی اوں زندگی ء روتج چو کہ لنجیں شپاں سیاہاں

غنی حمل ء کبلیں بیست سال مسقط ء فوج ء لشکر ء گوازینتگ پریشا گو شیت
 کہ دگر ء غلامی ء دراں ڈیہی ء مردم ء راوتی گلیں ڈیہہ ء وطن ء سنگ سنگ ء بوج بوج
 یات کاینت۔ ء پے وتی ڈیہہ ء وطن ء ہمک چیز ء آئی دل تلوسیت ء تکا نسر بیت۔ ہمے
 تکا نسر ی ء تلوسگ پہ یک شاعرے ء دل ء بہ بیت دگہ رنگ ء دروشمے بیت:

غنی ء دل نہ بیت دارگ پہ تئی دیدار ء گلیں بارگ
 نہ ننداں ساتھے گونڈیں خدا پورا بہ کن دعایاں

بلوچاں گوشتگ کہ دگر ء ڈیہہ ء وطن پہ بادشاہی وش نہ انت۔ نہ کہ آئی
 وتی پلیں جوانی ء زند ء نگر میں و ہد ء پاس پہ دراں ڈیہی ء پے دگر ء ملک ء وطن ء ہدمت
 ء غلامی ء گوازینتگ انت۔ آوتی شعرے ء چوش گو شیت:

مار ء زوم انت گندل ء گر میں نپاد
 درد ء بوپانی سرایاں شپ نہ روت

دگہ جاگہہ ء دراں ڈیہی ء را اے رنگ ء ایر جنت ء وتی راج ء کنگریں

چاکراں چش سوج ء سر کنت:

دراں ڈیہہ ایں چاکر غماں بِلّ ۽ بیا
غم ۽ سیاہ ۽ ننجیں شپاں بِلّ بیا

پہ تو انچو زہیرِگ غماں کور انت مات
توئے لُج ۽ پانگ گہارانی بزات
بہ سوچ بے نفیں پیسواں بِلّ ۽ بیا

یل ۽ دئے تو باگانی دہکانی ۽
بچار پلین زند ۽ تو ویرانی ۽
رگ رگجت ۽ گورماں بِلّ ۽ بیا

تئی کوہ ۽ کوچگ جن انت زار زار
چکریں تو چکّ ۽ یلیں سرمچار
غنی انگریں موسماں بِلّ ۽ بیا

چہ وتی مکھیں ڈیہہ ۽ وطن ۽ دوری ۽ دراں ڈیہی پہ بنیادم ۽ سسک گران ۽
مشکل انت۔ پرچیکہ آوتی گلیں ڈیہہ ۽ وطن ۽ ہروشی ۽ سکیاں زبہر انت ۽ چہ وتی بے
وسیں راج ۽ شہدیں زبان ۽ درد ۽ غماں بیگانگ انت دراں ڈیہی ۽ وطن ۽ دوری ۽
جتائی ۽ کریاب ۽ سوچو کیں یات ۽ زہیر شاعر ۽ سینگ ۽ چو لمپشاپ لگ انت ۽ شاعر
وتی بد حالی ۽ وتی ڈیہہ ۽ کنگریں بیل ۽ یلانی درد ۽ غماں ۽ چہ ڈیہہ ۽ بے کسی ۽ ویرانی ۽
حالاں چشم ڈسیت ۽ غلامی ۽ پہ وتی کہ ڈیہہ مئے ہذمت ۽ لوطیت ۽ مادراں ڈیہہ ۽ دگر
۽ ملک ۽ وطن پہ مئے لاپ ۽ گورسی ۽ چہ ہیج ڈیہہ ۽ وطن ۽ کم تر نہ انت۔ بے شوم

روچانی ہر جان انت۔ ء ہے شوم روچانی دلال مئے وتی راج ء لاپ کشیں ڈونڈوار
انت۔ شاعر اے حالتاں گندیت ء گلیں پر بنداں اے رنگ ء درشان کنت:

تو کہ برتگ مارا چو بے راہی ء
ما جنگ ٹاہے گوں تئی ہمرائی

یاچش گو شیت:

بیا غنی بیل ء یاراں دوست داراں
گڈاں ولگوج دلانی کست بیت مئے

یا اے دروشم ء وتی دل ء درد ء مارشٹاں درا نگاز کنت:

مرچاں نامدار انت ہما میر تئی شہر ء تھا
آس دینت روچے ہزار تیر تئی شہر ء تھا
مال ء مڈی آل تئی روچ رحمانی ء پلنت
دز نہ بنت انگت ء دزگیر تئی شہر ء تھا

غنی حمل زند ء اے جاوراں گندیت کہ مئے سر زمین ء راج چو فح کر تگیں
یا زرتیں واہند ء واہندی انت ء مئے راج چہ غلاماں بدترین زندے گوازینگ ء
انت۔ گڑاں اے جاوراں آوتی دل ء درد ء دوراں اے رنگ ء درشان کنت:

کدی تین تین انت اے امروز دل ء
کدی روچے روچ بے حساب محشر انت

یاچوش:

چوں رسیت مارا آحورانی بہشت
محشر انت روچ چو تین ء مہلہ

یا اے رنگ ء و تہی خیالاں در شان کنت :

غم جتیں پاسانی و دار آس انت
 کدئیں چمانی خمار آس انت
 ماں خیالانی زند ء گلباگ ء
 شاتل ء مُرگانی توار آس انت

غنی حمل چہ مہیں ڈیہہ ء ماسی مہران شمشکار ء دل ا یکیم نہ بیت ء و تہی زند ء
 متاہ ء مڈی گلیں ڈیہہ ء وطن ء لیک ایت ء و تہی شرے ء تہا چُش گو شیت :

زند ء متاہ یک مہرے
 پہ مہرم ء داراں غنے
 شینکے نہ بندیت جبری
 کبگے نہ لڈیت کوہ سری
 ڈکال ء قہریں موسے

یا چُش گو شیت :

ڈکالے قہریں ربنگ پہ زند ء کوہ ء کوچگاں
 اُمیت ء سبزیں آسمان ء نہ بندایت شینک ء جمرے

انچو گو شیت کہ دل ا یکیمی ء نا اُمیتی گناہ انت بلے شاعریں غنی حمل بیرگ ء
 نا اُمیتی ء دل ا یکیمی ء نہ زورایت ء نہ نندیت بلکیں اُمیت ء مہکمیں دامن ء گپت ء دیم
 پہ مرادانی منزل ء سرگیپت ء رہادگ بیت ء و تہی دل ء ضمیر ء حقیں آواز ء توار ء
 چُش درازگا ز کنت :

شنگ کہ لال ء مہپر بنت
 برز ء سیاہ نیں جمر بنت
 ساچے بندیت نودانی
 ہوڑے گواریت آسمانی
 درچک ء دار تاک ء بر بنت
 سبزیں آسمان جنت سنجے
 موسم بہاری بیت گنجے
 زند ء وشى واتر بنت
 شنگ کہ لال ء مہپر بنت

یاچوش گوشیت:

سئیل مرادانی جنتیں جاہ ء
 شپ تہاری ء گوش کتگ ماہ ء
 شل کتگ مرچی شادہ ء ہوڑاں
 جنت غنی بحت ء سنج برگاہ ء

دیمتر وتی راج ء یلیں کنگراں ء گوں پر اہیتیں دل ء اے رنگ ء سکین

دنت ء گوشیت:

بلین ات ہر گور ء مہر ء چراگ ء
 کش ات زوراکی ء دہر ء چراگ ء
 نہ کنت سر منزل ء آپاد شپاداں
 مہ زور کور ء ہما کر ء چراگ ء

غنی بیا کہ روایں رژن ۽ بہشت ۽
 کج ۽ زورے روئے توئے چراگ ۽

دیتر ۽ آگوں پر ایتیں مراداں اے رنگ ۽ وتی دل ۽ واہگاں درشان کنت:

شپ کہ جہیت باندا بیت
 ڈیہہ مکھیں آزات بیت
 قولیگ ہما روج ۽ بہ باں
 ساہ ۽ سراوں حیرات بیت

یا

سہب ۽ ودار انت انگتہ
 لنج ۽ تہار انت انگتہ

یا

منزل ہما دردانگیں
 دل منزل ۽ دیوانگیں
 ندر کن وت ۽ بہ منزل ۽

یادگہ پر بندے ۽ چُش گو شیت:

مہرانی مرادیں منزل
 پہ جہد ۽ محنت انت پما ہچ
 ساہ ۽ دیدگ انت ڈیہہ ماتیں
 ننگ ۽ غیرت انت پما ہچ
 کُٹ انت غنی شپ لنجیں
 روج کنیت رحمتیں پما ہچ

یادگہ جاگے چش گوشتیت:

شر غنی گنداں موسم ڈکال انت
 رنگ برگشتگ اجلیں پلانی
 ایمنی زند انجو بے چاڑ انت
 دیدگاں گریگ پیریں ماتانی

یا اے رنگ ء الہان کنت ء گوشتیت:

بدل بوتگ گل ء پلانی گوناپ
 بزیں درچکانی ہر ٹال ء بران انت
 من ء منزل مرادانی نہ رستگ
 پیشکہ من چہ رنگراہاں پدیگاں

غنی حمل ء شاعری یک زندگیں شاعری ے زندگیں شاعری ء تو امیں
 لوٹ ء گزرمار آئی ء شتر ء پر بندانی تہا گندگ ء کنتیت آوتی ڈیہہ ء وپتگیں کنگراں چہ
 پڑی نیں واب ء ٹوہ نیں ایت ء پاد کنت ء چش گوشتیت:

بُست کتگ کلیں جہان ء انگتہ تو واپینگ ء
 وپتگ ء چماں لتارے چے ترا کٹے رسیت
 تئی در ء کعبہ اش برتاں بے نمازیں کافراں
 تو غنی پروا نہ دارے چے ترا کٹے رسیت

آوت ء را پے وطن ء ہر چیز ء ندر ء قولیگ کنت ء پے گلیں باندا ت ء وش
 دروشمیں سہب ء سباء ہدوناک انت آوتی ہدوناک ء قولیگی ء اے رنگ ء درشان
 کنت ء گوشتیت:

زہیراں زرتگ پلپیں بولان ء من ء
 روک دوئیں دیدگانی چون بیت
 دیم پہ آ مہر ء مراد ء منزل ء
 مئے یلانی کاروانی چون بیت

یا

پہ گلیں ڈیہہ ء غنی اومان کتگ
 حال مئے وانگیں سرانی چون بیت

غنی حمل ء دل پہ وتی گلزمین ء ہر چیز ء زریٹ ء اومان کنت آہے اوماناں
 اے رنگ ء درشان کنت:

جُڑ زہیرانی چہ زر ء بنداں
 وشی ء مارا آ تیاب لوٹیت

یا

کسے گوں توشگاں جنگ ء تیار انت
 کسے واینگیں واب ء میار انت
 نہ لوٹاں تالہ ء نجیں شپاں من
 من ء آ سہر چکیں بام ء ودار انت

غنی حمل ء شاعری ء تہا گوں گلزمین ء ہر چیز ء مہر ء محبت ترا قدم قدم ء
 گندگ ء کنتیت۔ اے آئی وتی مہر ء محبت ء جزبگ ء کمال انت کہ آوتی شاعری ء تہا
 درانگازے کنت:

یات کاینٹ کوہ ء نیلیں زر من ء
دل مرادانی بہشت ء بر من ء

یا

من ء دل مروچی گل ء میتگ ء بارت
شپانکے سرینیت نل ء گپ ء رپاں

یا

گلیں گواتاں گیابنیگاں نہ کرزاں
زر ء چولاں تیابنیگاں نہ کرزاں
نہ بیت بے کدہ ء کیف ء شراب ء
گلیں موسم شرابنیگاں نہ کرزاں

یا

چہ تئی مسکیں مہیراں شترایت زباد
گوات کثیت بو بسار انت موسم ء
کنیت کدی گواتانی دست ء نمدی ء
دل گنوکیں راہ ء چاریت موسم ء

ہے ڈول ء غنی حمل ء شاعری ء تہا وطن ء مہر ء دوستی ء پسگانی بے مہری۔
زہیرانی بے سد ء سمائی ء وطن ء مسکیں ڈگار ء گنج ء مڈیانی بہر ء بانگ گوں ڈنی سراں
بدبرگ مارا اے رنگ ء گندگ ء کنیت:

بیا گلیں راج ء رہیراں درگج
چاکراں درگج ء قمبراں درگج

یا

پلیں بولان ۽ گنجیں گودار شت چه ما
گلزمین ۽ نون نہ بیت بندر من ۽

شاعر ۽ شراب یک دومی ۽ بہہ جتا ۽ تابو وگی چیز نہ انت۔ ایشانی سیادی چه ازل ۽ بندر
۽ دور ۽ زمانگ ۽ آیک ۽ پیداک انت۔ غنی حمل ہم گوں آدگہ شاعرانی ہواری ۽ ہمرا
ہداری ۽ وتی شاعری ۽ براہ ۽ گلین گوناپ گوں شراب ۽ ہمگر نچ کر تگ ۽ چش گو شیت:

شب ۽ روج نشتہ نازیناں شراباں
غماں گوں زند ۽ گوازیناں شراباں
بیا میخانہ ۽ رنج ۽ غمانی
ترا داں سہب واریناں شراباں
مچار دنیا منا حیرانی ۽ چش
شراب ۽ ہور گواریناں شراباں

یا

نیم شبی پاساں دل شراب لوٹیت
آگہیں چماں پریں واب لوٹیت

یا

من چوش گنوک مستانہ ۽
ساقی نہ گنداں میخانہ ۽
گٹو کتگ منا رنج ۽ غماں
نک چو تلار حشک انت زبان
مرچی زراں پہ ترانے ۽
ساقی نہ گندآں میخانہ ۽

یا

بے شراب ءِ زندگانی چون بیت
 گار رنجانی نشانی چون بیت
 یا

گمان ءِ سیمسراں راہے خیال ءِ
 شپانی تالہ ءِ ماہے خیال ءِ
 شپے گوں کدہ ءِ کیفاں بگوازیں
 تئی براہ ءِ را بیت براہے خیال ءِ

یا
 روج مبات انت ہچ کدی کیفانی شپ
 نوشگ ءِ وہدے من ءِ تئی جند بہ باں

یا
 ساقی مہ دے شراباں مرچی خمار باں
 آ دلبر ءِ تیرانی مرچی شکار باں
 دیستگ ترا غنی ءِ ساقی گوں زانگ ءِ
 تئی رنگ ءِ رنگیں شیشگاں مرچی نہ چاراں من

یا
 بیا تو گند جمرانی شل ءِ نیت ءِ غنی
 ترمپانی ساہ ءِ دامن ءِ بازگشت کنت شراب

یا
 زندگاں زندگ نہ باں بے دارو ءِ
 راہ ءِ در گندگ نہ باں بے دارو ءِ

گواتِ شنگینیتِ تئی مسکین مہراں
 زلفِ تئی رنگ نہ باں بے دارو ء
 انشی سرگوات بدل کن موسم ء
 ہلک ء ملک رنگ نہ باں بے دارو ء
 چوں وتی پکراں مہ تاچیناں غنی
 گال پر بندگ نہ باں بے دارو ء

غنی حمل شاعری تہا منظر نگاری بزاں ندرگ ء پیشدارگ ء وتی مٹوت
 انت۔ آوہدے صلالہ ء روت ء صلالہ ء وش درو شمیم ء دکشیں موسم ء ندرگاں
 گندیت آئی دل پر بیت ء آہامان ء ہماوش درو شمیم موسم ء ندرگ ء اے رنگ ء
 وتی شعرانی تہا کاریت:

شش ماہی نود شنزاں چہ قدرت ء کمال ء
 امروز ء شادہانی یک جنتے صلالہ
 اے دیما نود شنزاں آدیم ء مہپر شنگاں
 راہانی ہجگکیں پل زند ء دینت مثال ء

غنی حمل بندری صورت ء یک لپہ گوشیں شاعرے بے دستونک ء غزل ء نیمگ ء ہر
 وہد کہ دور کنت گڑاں قہر پٹیت ء بے دروریں دستونک ء غزل پر بندیت۔ آئی
 دستونکانی تہا از می راہ بند ء وش دروشمی باز زیباںیں ء براہناکیں رنگے ء دیما آورتگ۔

سر کہ کنت سجدہ تئی حسن ء بُت ء
 چو بہشت ء بیت گلیں آتراپ تئی

بیا کہ تئی حُسن ء تجلی ء چاراں ء مرآں
من ترا ساه ء دل ء دیدگاں داراں ء مرآں

یا

ماہ تئی جیگ ء منزل ء کپتگ
راہ تئی گیوار ء روانی اِنْت

یا

کدی گوں سہب ء سمین ء کدی گوں سرگوات ء
دمانے چم نہ وسپاں کپاں تئی یات ء

یا

بدل بوتگ گل ء پلانی گونپ
بزیر درچکانی ہر ٹال ء بران اِنْت

شاعری ء تہازیمیل ء موسیک مزین ارزشتے داریت۔ انچو بزاں کہ غنی
حمل ء وقتی تو امیں شاعری گوں زیمیلی رپک ء راہبنداں سمبہنتگ۔ پرچیکہ غنی حمل
شاعرے ء ابید ساز ء زیمیل ء یک جوانیں زانکار ء استادے۔ پریشا آئی ہر پر بندے
ء تہامارا جوانی ء الکا پی ء زیمیل گندگ ء کئیت۔ ء آئی شاعری کسان کسانیں بندانی
تہا گوں پر بزانتیں لبز ء دلکشیں زیملاں واناک ء براہدار اِنْت۔

من گوں گیدی ء سرگوات ء
نکشیں کاگدے راہ دا تگ

یا

سنیل مرادانی جنتیں جاہ ء

شب تہاری ء کندتگ ماہ ء

حالے سر نہ کت سرگوات ء
 لرزیت دل گوشے لونجان انت
 یات ء سرگیں بیگاہ ء
 موسم شرتگ ء سنجان انت
 بوئے مہلبیں گوات ء گوں
 لال ء چندان ء مسکانی
 رستگیں گیوار ء شم ء پلے پلگد ء
 براہ دینت مہر ء موسم ء پلے پلگد ء
 گوات چہ جیگ ء جنت ء بوئے شنگ کنت
 ناچ کنت گوں لال ء دروشم ء پلے پلگد ء

غنی حمل ء شاعری فکری ء از می اعتبار ء سرجم ء برجم انت۔ پرچیکہ آئی
 دستونک ء غزلانی تہا مارا حیال ء برزی ء نازرک تہی بازگندگ ء کئیت۔ آئی شعر ء
 پر بندانی تہا چہر ء شبین پہ گو مے کار مرز کنت۔ آلبزانی کما یگ ء سارگ ء انچو شیوار
 ء بلد انت کہ آئی کما تگیں لبزانی معناء بزانت نوک نوکیں رنگ ء دروشم ء دیماکا
 انت۔ اے آئی جند ء رنگ ء کمال انت۔ کہ چوش دیم ء کئیت۔

گمان ء سیمسراں راہے حیالے ء
 شپانی تالہ ء ماہے حیالے ء
 کدی بیت تی لقا ء من بگنداں
 نصیب ء واہشتاں جاہے حیالے ء

ماہ تئی جیگ ۽ منزل ۽ کپتگ
 راہ تئی گیوار ۽ روانی انت
 انشی گنداں شپ ہجالت انت
 آ خمار چم ۽ کنجبل ۽ دیم ۽
 نشنگ ۽ حشک ۽ لبز کماٹگ من
 سیل تئی گٹ ۽ مہرگانی انت
 من ہما زندگ ۽ زندے بخشاں غنی
 انجیں بے دروریں دور حیاں بہ بیت

آسی میں درد ۽ اندہ ۽ اشکریں سوز ۽ سوزمان شاعری ۽ ڈولداری ۽ براہ
 انت۔ غنی حمل ۽ شاعری چہ ہے ڈولیں درد ۽ اندوہاں پُر ۽ چکار انت۔ ہے درد ۽
 اندوہاں آئی شاعری ۽ راکمال ۽ برتگ ۽ سر کرتگ۔ آوتی پڑ دردیں واہگ ۽ مارشتاں
 وتی شعر ۽ پر بندانی تھا اے رنگ ۽ ڈرشتان کنت:

ہازگیں ٹپانی نہ بیت درمان
 گوں مہ جن زیمیاں آبلکیناں
 کدی گوں سہب ۽ سمین ۽ کدی گوں سرگوات ۽
 دمانے چم نہ وسپاں کپاں تئی یات ۽
 ماں زر ۽ درد ۽ دور کتگ چماں
 گورنگ آرساں ۽ ہور کتگ چماں
 عشق ۽ رُنگ راہاں کپتگ ۽ نالاں
 ساعتے ننڈاں بلکیں مئے دم کئیت
 نیکہ دین ۽ واہگداراں نیکہ دنیا ۽ غنی

حائل ء رنجانی آس ء سہتگ ء پڑ بوتگاں
 غنی اے سکی ء غم گوزنت ماں امروز ء
 دل ء تو وام بہ دے دل ء تو وام ء مہ گر

پہ یک شاعرے ء نا ایتی کمالے نہ انت۔ ہر کجام شاعر کہ نا ایت بوت۔
 بزاں کہ آچہ کٹ ء کمال ء کپت۔ شاعر ایت ء نا ایتی ء میا نجین ء وتی کاراں دیما
 بارت۔ غنی حمل ء شاعری ء تہانا ایتی ء سکین مارا باز کم گندگ ء کنیت۔ آوتی ہمت
 ء دور نہ دنت ء ہر قدم ء ایت ء دامن ء گپت ء دیما روان بیت ء وتی پر بنداں اے
 رنگ ء کتاریت:

سہب ء ودار انت انگتہ
 لنج ء تہار انت انگتہ
 من پہ گل ء مہراں زراں
 گل بے کمار انت انگتہ
 بلین ات ہر گور ء مہر ء چراگ ء
 کش ات زوراکی ء دہر ء چراگ ء
 نصیب ء نیت ء شپ مہکان انت
 بہ پروش ات دلجم ء قہر ء چراگ ء
 ترانگنی گلزمین ء واہگ ء روک انت چراگ
 رژنے شنکیتنگ جہان ء مہکان ء ماہل ء
 یل مہ کن پاد شپاداں بہر منزل ء
 داں ایشاناں کمال ء جمالے بہ بیت
 روج ماہے بہ بیت ماہ سالے بہ بیت

دلبر ء بندر ء گپ ء گالے بہ بیت
 ہر سہب ء من تچاں باں اہل ء گور ء
 من گوشاں نوک تریں بلکیں حالے بہ بیت
 بدل بوتگ گل ء پلانی گوناپ
 بزاں درچکانی ہرٹال ء بران انت
 خیالانی بنزہ ء زیر ء تر من ء
 اوست ء اُمیت ء وشی ء زید ء بر من ء
 زمین ء مرمریں استالے کپتگ
 تنگی آزمان ء تچ نہ گپتگ

غنی حمل ء شاعری وتی دور ء لوٹ ء گزراں گوں اگاں سرجم ء ہم دپ نہ
 انت بلے بیرگ ء ناچ ہم نہ انت آئی شاعری از می صورت ء یک زندگیں ء نمیرانیں
 شاعری ء۔ آئی شاعری ء تہا مارا آئی پردردیں دل ء واہگ ء مارشانی سکین الکا پی ء
 رسیت۔ آئی شاعری ء تہا وطن ء گوں آئی بوج بوج ء مہر ء دوستی بلوچ قوم ء راج ء غم
 ء درد ء بزرگی ء آس ء انگریں فکر ء خیال سرجمی ء برجمی ء گندگ ء کئیت۔ ایک درد
 ماروکیں ء مہر وانیں دلے داریت کہ آئی دل ء درد ء ارمانی درشان ”گمر گال“ ء
 دروشم ء مئے ء شئے دیما انت۔ نوں اے کار مئے ء شئے نیگ انت کہ ماگوں آئی دور
 بینیں فکر ء خیال، زانت ء زانگ مارشت ء درد ء ارماناں چے ہد ء تپاک باں ء
 ہما ہداری کن آں۔

کریم آزات پچگور

پاکنازینک

اے خدائے پاک توئے رب ء کریم
نام تئی اللہ ء رحمن ء الرحیم
بادشاہ ء بادشاہ ء خالق ء
اے جہان ء آ جہان ء مالک ء
گلزمین ء برز ء سبزین آسمان
بے حساب انت نیست حساب تئی رحمتاں
تو مدت گار بو رسول ء امت ء
مارا حق دار کن آباگیں جنت ء
تئی در ء کیتگ غنی ترا یات کنت
بے وسانی تو وس ء ترا فریاد کنت

ڈیہہ ء محمدؐ

پاداں شپاد ء سرگراں ڈیہہ ء محمد ء
ساہ ء وتی براں براں ڈیہہ ء محمد ء

پہ گندگ ء مدینہ ء زردوں مرادیک انت
پل ء گلاب ء کچچراں ڈیہہ ء محمد ء

شنز انت سبہ ء سارتیں نود ماں گنبد ء سرا
ساحل کتگ اے جمران ڈیہہ ء محمد ء

توصیف کناں محمد ء انسان، مرگ ء مور
استال ء کلکشاں زراں ڈیہہ ء محمد ء

تالاں انت ماں مدینہ ء باگیں بہشت ء بو
مسک ء زباد ء امبراں ڈیہہ ء محمد ء

بات انت نصیب ء مئے غنی زیارت مدینہ ء
ہمراہ کناں من شاعراں ڈیہہ ء محمد ء

نعت

اللہ ہُو گوشاں سرشاناں واب ء بئیت منی پیغمبر
کلمہ ء دروداں واناں واب ء بئیت منی پیغمبر

پاکیں پہ نبی ء نام ء سہا ء سر منی گربان انت
پلیں گوں حدیث ء تراناں واب ء بئیت منی پیغمبر

بختے رب پہ دے کم بخت ء پاکیں روزہ ء زیارت ء
ارماناں دل ء درشاناں واب ء بئیت منی پیغمبر

مثل ء چو گنوک ء ویلاں آرسوں دیدگانی کیل آنت
دشت ء جنگل ء گیاباناں واب ء بئیت منی پیغمبر

واجہ مئے نبیؐ نورانی بخت ء بات بہشت حورانی
حمدے من غنی الہاناں واب ء بئیت منی پیغمبر

نعت

روح بہ بیت شب بہ بیت ذکر ء اللہ گوشاں
مُرگ ہمدپ بہ بیت ذکر ء اللہ گوشاں

لوٹاں ہر وہد پناہ چہ جلیں دو زح ء
جنت مئے نپ بہ بیت ذکر ء اللہ گوشاں

ذوالجلال نیکی ء مارا توپیک بہ دئے
ذکر دپ ء گپ بہ بیت ذکر ء اللہ گوشاں

بُن دیاں کارپداں کہریں شیطان ء من
کُل جہاں چپ بہ بیت ذکر ء اللہ گوشاں

بس ہے واہگ ء مئے دُعا انت غنی
گول مومناں مئے شرپ بہ بیت ذکر ء اللہ گوشاں

O

برکت ء دُریں نبیؐ ء ما مسلمان بوتگاں
 چہ وتی حیوانی ء شُکریں انسان بوتگاں

ونٹگ کلمہ ء قرآن لبز لبز ہی کتگ
 ذکر ء تسبی ء نمازاں ما مسلمان بوتگاں

کُلیں نبیانی سروک ء پیشوائے اُمت ء
 اے جہان ء آجہان ء نور ء شہماں بوتگاں

کدرسیت باگیں بہشت گوں حور ء گلماں من ء
 گوں حساباں محشر ء پکر ء وہماں بوتگاں

دین ء چمروکیں شہیداں جنگ کتگ گوں کافراں
 اَسپ ء سنج ء تیرکمان ء آگوں زحماں بوتگاں

پے تالہ ء کدی انچیں بختے یا حُدا
 سر ریچاں ترانگ غنی ء ارسے چماں بوتگاں

محشر

مہ بندات پہر پہ امروز ء کہ امروز بے وپائیں جاہے
بہ کن نیکی بہشت ء لوٹ بہشت حورانی بُجاہے

اد ء ہرچی پناہ بیت روت بزائ چہ حکم ء اللہ ء
نماز ء روچگاں دار ات کن ات پہ قبر ء سرجاہے

کن ات توبہ ہزار رند ء چہ کہریں دوزح ء آس ء
مروچی پہ وت ء پٹ ات بہشت ء راستگیں راہے

شموشکار بچ مہ بو بندہ بزائ کہ باند ء محشر بیت
سُچیت ماں دوزح ء آس ء ہمک بدپیل ء بد راہے

غنی چے چے کتگ باریں وتی تو زند ء چکاس ء
حدا جُست کنت ترا پُرسیت دل ء درکُیت تئی آہے

O

مُرگ ء مور ء درچک ء دار اللہ ء
موسم موسم باگ ء بہار اللہ ء

دنز ء لوڈ ء گوات ء غبار امروز ء
گرنند ء گروک ء ہور ء ہار اللہ ء

زر زر ء انسان ء چہ عقل ء در
دریا دریا کوه ء ہسار اللہ ء

نیت انت وسے مئے ڈولیس فقیر ء درویشاں
بس رحمتانی ما چہار اللہ ء

لوٹ ء غنی تو باگیں بہشت ء جلوہ ء
پنچیں نمازاں محکم دار اللہ ء

شاعرے بے

رٹ چو گنوک ء شعر گوشاں کن شاعرے بے
چوش کہ چراگ ء وٹ ء سُچاں کن شاعرے بے

دیما بہ دئے گوں کوہ ء ہسار ء ڈنگر ء داراں
پکرے پڑ ء یک چیزے نشان کن شاعرے بے

ساہ ء بہ دار بس شہدیں زبان ء ارزشت ء
سیاہنک بدانی دیما مُشان کن شاعرے بے

کیگد ء یات ء ارساں شلوکیں نند ء بہ گوار
زرد ء غمانی دہر ء زیان کن شاعرے بے

زند ء ببادئے عشق ء مہر ء رُنگراہاں غنی
جیرٹاں جیرٹاں سردست وراں کن شاعرے بے

O

ترانگاں مارا بہ بُرتیں بُندرے ء ایر کُتیں
چیدگے بستیں نشان ء راہسرے ء ایر کُتیں

عشق ء ریٹائیں گنوکاں مہر ء راہ شوہازتیں
ماگداں رنج ء پتاتیں یک گورے ء ایر کُتیں

دل زہیرِیگ انت پہ زید ء ملگزار ء ملچداں
مارا اومانان بزر تیں کچھرے ء ایر کُتیں

دریگتے بوتیں غنی چو شاعرے ء درور ء
پہ گل ء شعرے نبشتیں دپترے ء ایر کُتیں

O

عُمریت آسمان زمین چنڈیت مُجان انت گوات بیگاہ ء
دل کہ تلوسیت جیڑیت مُجان انت گوات بیگاہ ء

غم انت کہ بُندر ء زند ء مبارتیں ہار ء ہیروپے
کسے واپ انت کسے گڈیت مُجان انت گوات بیگاہ ء

ہمک گنجانی واہندے فقیری رنگ ء داب ء انت
تجیت ماں گس گس ء پنڈیت مُجان انت گوات بیگاہ ء

ہمک پاسانی آدینک ء رواں محشرے نوکیں
بدیں شیطان گے ء بڈیت مُجان انت گوات بیگاہ ء

غنی واپ ء تہا گنداں گلیں دابانی مہلج ء
دل انت یات ء زر ء بڈیت مُجان انت گوات بیگاہ ء

O

گیش بہ کن زانت ء لکہ لبزانک ء
 بُرز دودانی سرکپ پدیانک ء

چہ زر ء درد ء نی گوزگ لوٹیت
 توشگاں زیر ء بند وتی لانک ء

پہ شوگ ء ریش ء آزگیں ٹپاں
 دارواں ساگوں مُشتک ء وانک ء

اے تئی توار انت ماں جہان پُرشنگ
 ندر بباتاں من پہ تئی گوانک ء

اوست ء اُمیت ء گنجیں گیابان ء
 گے غنی اشکنت تئی دل ء دانک ء

شراب

غمانی بارا کہ نند ء ہمیکس نوش مہ بے بے ہوش
گل ء پہ شعر پر بند ء ہمیکس نوش مہ بے بے ہوش

شراب شہدے نہ شربتے شراب نہ زُم زُم ء آپے
شراب درمانے گورگند ء ہمیکس نوش مہ بے بے ہوش

شراب دلدارانت مالدار ء شراب ہمراہ انت غموار ء
شراب تاہیر ہمک زرد ء ہمیکس نوش مہ بے بے ہوش

جناں ماگپ ء تامداریں ہر کس نوشیت گناہ گاریں
گوشاں پرمان انت حاوند ء ہمیکس نوش مہ بے بے ہوش

غنی یات کن گل اندام ء شراب نندنوش داں گوربام ء
پہ بو سُد ء وتی جند ء ہمیکس نوش مہ بے بے ہوش

O

الحمد للهِ رَبِّ العالمين
جی کوش ء سرگوات ء سمین

دیم داتگ پہ پیغمبران
تورات ء انجیل ء قرآن
سرجم کتگ اسلام ء دین

چین ء بہ گر داں کعبہ ء
ہرچی حُدا ء تابع ء
کُنیت محشر ء مارا یقین

حکم ء حُدا بوت عالم ء
سُجدہ نہ گُرتے آدم ء
گمراہ بوت شیطان لعین

ذکرانی دُوریں بُزہ ء
کرتگ غنی سر سُجدہ ء
بجّت بشارت شُبین

O

زار ۽ فریاد کن آں مئے دُعاہاں بزیر
 اِن اللہ علیٰ کُلِّ شَیْءٍ قَدِیر

پُرُّ اُیْتاں چہ تئی پاکیں من رحمتاں
 کپتہ کش آں سدا تئی دَر ۽ ما فقیر

شگرب ۽ مغرب ۽ داں شمال ۽ جنوب
 تودل ۽ شاہ رگان ۽ نیکہ نژیک ۽ دیر

انچیں آیات ۽ کلمے زبان ۽ بہ دے
 وہدے قبر ۽ تہا کایاں مُنکر نکیر

سیاہ گرے کپتنگ آں کور ۽ لنگ ۽ وڑ ۽
 مارا دست ۽ بہ گر دسگروک دستگیر

بُرزیں عرش ۽ بہ گر دانکہ فرش ۽ بیا
 بادشاہ ۽ غنی تو چہ دُرستاں کبیر

رنگ و دُرو شَم

رنگ و دُرو شَم

چہیئے

عشق و مہر و پڑے

زندہ بنی آدم و

حاک و سنگاں سرانت

کسے معانہ کنت

اے وڑیں قصہاں

من پیشکانیاں

جست و پُرس و وڑے

حشک و حیرانی و

بُندر و نشتگاں

ندرپہ بابا بزنجوء نامء

تئی مٹ ء تئی درور پیداک نہ بیت بابا
انجوش پہ وتن چست ء چالاک نہ بیت بابا

تو عمر وتی راج ء حقانی پدء گوازینت
تئی پکرء زمین سازینت تئی پکراں زماں سازینت
کسے چو تئی پیم ء دل پاک نہ بیت بابا

تئی نام انت مدام زندگ میدان ء سیاست ء
ہر کس کہ ترا وانیت تو نمیران ء سلامت ء
تئی گر تگیں کرداراں کس شک نہ بیت بابا

تئی تزانگ ء یاتانی جمرماں سرء گرداں
داراں من وتی دستاں تئی قبر ء کش ء ننداں
بے تو اے غمیں زرد ء گواک نہ بیت بابا

ہر روج گوں تئی یاتاں پرسیک انت بلوچستان
ہینگ انت غنی پہ تو گزنیگ انت بلوچستان
موسم اے بہارانی پل تاک نہ بیت بابا

O

نود شنزراں بہ باں ہور گواراں بہ باں
پلیں تئی ترانگ ء من بہاراں بہ باں

تئی زہیرانی ہر شپ بہ باں جنت ء
یا غم ء کدہ ء گوں خماراں بہ باں

عمر ء گاریں نصیب بیا مئے ٹوہینگ ء
چم وداریکاں راہ ء تئی چاراں بہ باں

من تئی عشق ء خیال ء پڑ ء زندگاں
من کماراں ترا بس کماراں بہ باں

گار ء بیگواہ نہ باں من غم ء گیدی ء
منزل ء گاماں تیز تیز شہاراں بہ باں

گوات مستاگ دنت چندنیں موسماں
پل غنی ء سرا دست سماراں بہ باں

O

شپ تہار لنجیں ماہکانی انت
مے دپ ء جی تئی کندگانی انت

تو اگاں لنٹاں ماتنگ پے
مارا واہگ تئی دیدگانی انت

ماہ تئی جیگ ء منزل ء کپتنگ
راہ تئی گیوار ء روانی انت

دل گوشت دیوانے ٹھیں گوں تو
چے تئی نیاد ء مہربانی انت

تو چوشیں ریٹائے مہ لیک مارا
مے گنوکی تئی بے انانی انت

نشنگ ء حشک ء لبز کماٹگ من
سیل تئی گئے مہرگانی انت

بیا غنی امروز ء بہ گر حال ء
یک عجب زندے شاعرانی انت

O

گمان ء سیمسراں راہے خیال ء

شپانی تالہ ء ماہے خیال ء

آزینتگ گے شپانکانی دلاناں

درتکہ سیاہ شپاں آہے خیال ء

کدی بیت تئی لقا ء من بہ گنداں

نصیب ء ساہتاں جاہے خیال ء

بہ گوار انت نود ء جمر آسمان ء

رُدیت ہر موسم ء کاہے خیال ء

شپے گوں کدہ ء کیفاں بہ گوازیں

رسیت پکراناں مئے بزاہے خیال ء

چونیں زندے بہ گوش بخش ئے غنی ء

کہ سکرات ء انت پہ تو ساہے خیال ء

O

انڀي ۾ من شپ دگه ڏول انت
گير کنگ درداں تپ دگه ڏول انت

گوں تئي اندوهاں جگر سوچين
نوشينگ کچل دپ دگه ڏول انت

گوں تئي زهير ء مولماں بازين
آزگين زرد ء ٿپ دگه ڏول انت

چو هما گيابان ء گنوڪاياں
وت جناں گپ ء رپ دگه ڏول انت

هو غني عشق ء راه ء راهنداں
ما مريداني سڙپ دگه ڏول انت

O

شپ کہ جہیت باندات بیت
ڈیہہ مکھیں آرات بیت

پہک برتگیں حق ۽ پد ۽
کوکار بیت صلوات بیت

گیمرتگیں دل بود کنت
واہگ گلیں بندات بیت

زہیروں کہ زیراں دلبر ۽
بولان من ۽ سک یات بیت

کولیک ہما روج ۽ بہ باں
پہ تو سروں حیرات بیت

حق ۽ حبر الم غنی
پہ بدواہاں سیاہ نیں گوات بیت

O

چونیں موسے ڈکالیں
گیمرتاں بہار سبز ٹالیں

پہ و شیں موسم ء ہرام ء
زرتگ مولماں زہیر نالیں

سبزیں آسمان ء دیما
نیستیں جمرے استالیں

منزل بچنگ مہرانی
انگت اچ من ء بے حالیں

گوں عشق ء بے سریں سودایاں
مفت ء سر غنی جنجالیں

O

جنتی حورے بانک دابانی
ہمرد ء نشتگ دزگوہارانی

یک کشتے تزان ء یک کشتے کندیت
تاب دنت زلیپاں مہپراں رندیت
وش جنت گیاں پن ء لنٹانی

مان جنت پلاں تچکیں گیوار ء
بارت منی بے سدیں سر ء سار ء
جنت من ء تیراں آسکی چمانی

کاگدیں لنٹاں پن ء مزواکیں
کندگاں لال ء دل منی چاکیں
واہگ ء گیر انت مئے ایتانی

اے غنیٰ حال انت کپتگ ء نالیت
نوں دل ء شو میں چو بہ سنبالیت
کرتگ ء دیمپان درد ء رنجانی

O

گلاب ء پل مروچی کنگ ء انت
گوش ئے ہر زید ء جمر گنگ ء انت

ہزار نازیں ہزار نازانی بانک
گلیں ملگور ء زلیاں رنگ ء انت

دل ء بل کہ دمانے ہوش ء سار انت
تئی دابانی شہمے گنگ ء انت

نہ کرتگ من دگہ چوشیں گناہے
منی پشت ء جہان دروگ بندگ ء انت

نہ بیت دلجم غنی چہ شو میں بحت ء
ہزار رنگیں جہان ء گنگ ء انت

O

مرچی یک پلے بہارانی تہا دیستگ من
خیالانی تہا دیستگ من وابانی تہ دیستگ من

سازیتگ رب ء دگہ ڈولے گلیں دردانگ
مگاں کبگی رواجانی تہا دیستگ من

موسماں داتگ اجب رنگے گوش ء بانوری
مہلب ء بواں نکابانی تہا دیستگ من

روح ء شپ نوشتاں کہریں غم ء تزنداپاں
زندگاں زندے شرابانی تہا دیستگ من

تو مہ کپ رند ء غٹی بازیں غم ء رنجانی
آ کہ تقدیر ء کتابانی تہا دیستگ من

O

گوں من ء زہرے چیا باریں بہ گوش
چو گلگ دارے چیا باریں بہ گوش

ساہتے نیائے منی کل ء دپ ء
انچو گستاہاں چہ تئی مہر ء سزپ ء
آج من بیزارے چیا باریں بہ گوش

چوں گنوک کرتگ ترا جوریں بداں
سرجن ء توتے ماں ویرانیں لداں
سار ء تو بے سارے چیا باریں بہ گوش

من نہ کرتگ تئی در ء بازیں خطا
مپت ء ناحق ء چیا بوت ء خفا
چموں پیشدارے چیا باریں بہ گوش

تو غنی پہ کئی امیت ء نندے
واہگے شعراں وتی پر بندے
موسم ء پلگارے چیا باریں بہ گوش

O

بیا تئی راہسراں چاراں مروچی
تئی دیدار ء من گاراں مروچی

بہ داراں چوں تئی زہیراں دل ء من
وت ء چہ سار ء بے ساراں مروچی

رسینت ہد ء چہ گیش یک مہرے ء
چتور واتر وت ء بیاراں مروچی

کئی اوست انت کہ اینچو بؤگ آں من
کئی راہچاری ء واراں مروچی

غنی زیادہ مہ کش افاراں گر میں
غماں مہرنگ ء سرباراں مروچی

O

من چو گنوک ءِ مستانے ءِ
ساقی نہ گنداں میخانے ءِ

گٹو کتگ من ءِ رنج ءِ غماں
نک چو تلار ءِ حشکلیں زباں
مرچی زراں پہ تزانے ءِ

پاداں تچاں گوں آبلیں
ارس اوں شلاناں ترونگلیں
سرسر جناناں چو دیوانے ءِ

من تلوساں سیاہ نیں شپاں
گوں انگر ءِ گرمیں تپاں
شپ روج نہ باں آسانے ءِ

فریاد کنت مرچی غنی
تاہیر نہ بیت اے زندگی
کپتنگ غم ءِ میدانے ءِ

O

مُشیتِ نِیلِ عطرِ وِشبِواں وِتِ اِ سینگارِ کنتِ مرچی
سُرینِ ایتِ کاگدیں لٹاں منِ اِ بے سارِ کنتِ مرچی

دمانے چستِ کنتِ چہاں دلوں جنتِ لرزگے زوریتِ
نہ بیتِ ماہِ اِ لقا چارگ کئے دیدارِ کنتِ مرچی

برے کندیتِ برے نندیتِ برے زلیپاناں چنڈینیتِ
برے چو کوہِ سری کبگِ اِ دگہ رپتارِ کنتِ مرچی

نہ گپتگِ آرامِ گنوگیں دلِ گلِ اِ اے پاکیں دیوانِ اِ
دلِ اِ اے گرمیں افارگِ منِ اِ بیمارِ کنتِ مرچی

غنی سنبالِ وِتِ اِ مرچی مردِ رنجِ اِ غمِ اِ راہِ اِ
ترا چو مجنوںِ اِ پیمِ اِ جہاں کوکارِ دنتِ مرچی

O

بہ بات دل اے کرباں تئی کندگانی
توئے دوست جانی منی زندگانی

چونیں حسنے دلبر ترا داتگ حُدا ء
توئے روشنائی تہاریں شپانی

توئے یکیں دانگ اے کلیں جہان ء
تو باج برتگ دریں کیگدانی

آجب سازیتنگ بس ترا ساز کنوک ء
نہ گندآں چشیں حور پری آسمانی

شپ ء روج پہ تو غنی ء دوا انت
مہ لگات ترا چم بدیں مردمانی

تزو نگلیں ارس

مریچ چو تزو نگلیں ارساں تی من گندگ ء کایاں
بہ بچاں پنجاں مرگ ء نہ مرتاں زندگ ء کایاں

حبر راستے کہ من دُوراں وتی حالت ء مجبوراں
منی اوں زندگی ء روچ چو کہ لنجیں شپ ء سیاہاں

غماں داگے دل ء ایر بوت جوانی مئے سُت ء پیر بوت
تہار لنجیں شپی پاساں غم ء رنجانی سیلایاں

غمانی سہب ء روزرداں تی نام ء گراں گرداں
نصیب ء آس انت رنجانی گوش ء اشکر ہمک راہاں

غنی ء دل نہ بیت دارگ پہ تی دیدار ء گلیں بارگ
نہ ننداں ساہتے گران انت خدا پورا بہ کنت دواہاں

ساقی

ساقی مہ دے شراباں مرچی خماراں من
آ دلبر ء تیرانی مرچی شکاراں من

سرسر جناناں ہر جاہ ڈوک ء گوں ڈنگراں
شوہاز ء منزل ء وتی بے سُد ء ساراں من

بیچاڑ باں من وہدے دردانی دوزہ ء
کئی دامن ء اے تڑو نگلیں ارساں بہ گواراں من

پہ من مہ گوار ات نود ء ساچانیں جمران
بے موسمی لوٹاں پل ء بہاراں من

دیسنگ ترا غنی ء ساقی گوں زانگاں
تئی رنگ ء رنگیں شیشکاں مرچی نچاراں من

O

سر شپ ء در کئیت واہگ ء پلپیں منگہاں
لال ژلیکینت نگرہ عین دست ء سنگہاں

موسمی احوال دیدگ ء مہر ء شرتگاں
انسر انت چم ء کدہ عین زند ء جلگہاں

دزگوہار زند انت پہ وڑے لال ء مہیراں
گوات شنکینیت وشبو عین مسک ء مہلباں

بستگین جمر نون شل انت ترمپاں گوہریں
نکش بیت سنجے تالہ ء سارتیں بیگہاں

بل غنی کیپ ء کدہاں رنجانی مہ نوش
وٹی ء کار انت کدہاں چہ دُوریں بنزہاں

O

انچیں مئے دور ءِ زمانگ باتاں
عشق ءِ مہرنگ ءِ دیوانگ باتاں

بیل بگنداتاں مُراداں ڈیہہ ءِ
دست ءِ گنجانی ہزانگ باتاں

آپس ءِ میش ءِ بُزانی پاسپان
ہلک ءِ پہوالیں شوانگ باتاں

گواراں چمانی شلوکیں ارساں
مئے دل ءِ زہیر ءِ تئی تزانگ باتاں

واب ءِ آگاہ عین غنی ءِ چماں
نیک ءِ بد الم ءِ زانگ باتاں

O

قہریں عشق ء کائنات ء سر بر ء
من چو واریں شے مرید ء گار باں

دل غم ء الہان ء کشیت بے سریں
واز کجا ء ء ساز کجا ء تادار باں

دل زہیر انت تو نیائے انگت ء
روح ء شپ تئی راہسراں رہچار باں

بیا گلیں مہرانی باگیں جنت ء
ارسیگیں چماں ترا دیدار باں

غم گشادانی تماہ ء حاتر ء
کیپ نوشاں من غنی بے سار باں

O

من گوں گیدی ء سر گوات ء
نکشیں کاگدے راہ داتگ

زہیریک ء زدگ دل انچوش
چماں گرینگ ء ساہ داتگ

چمء چارگ ء گپاں گوں
لال تی کندگاں براہ داتگ

چہ امروز ء سر ء آسمان ء
روچ داتگ ترا ماہ داتگ

مرچاں چہ غنی ء زند ء
باریں گے ترا ڈاہ داتگ

O

منگلی لال ء دانکہ شلیکاں نہ کن انت
گیش بنت درد دل ء چوں ہڈوسکاں نہ کن آں

زہیراں چروک ء کہ تیار انت دل ء آتراپ ء
ڈیہہ ڈکال انت غم ء مرغاں کہ پسکاں نہ کن انت

گندگ ء انچو گوشے دمبر دگاں تئی میتگ ء گوات
بواں تالاں چہ تئی مہلبیں بیکاں نہ کن انت

وس کتگ من پہ غم ء تہلبیں شراب ء نوشنگ
انگت ء غم چہ دل ء بنزہ ء جسکاں نہ کن انت

پہ منی چماں غنی تہار انت امروز
ماہ ء روچ انت کہ وتی رزن ء جلشکاں نہ کن انت

O

بہ لوٹ مہرانی سر گوات ء زمانگ
بہ کپ مہگونگ ء یات ء زمانگ

بہ گوش رازانی دہر ء راز داراں
بہ گوش زرد ء تو فریاد ء زمانگ

نمانیت زند اگاں زند ء بہ زانے
بہ دار بانگ ء گوں صلوات ء زمانگ

کجام سوج انت تئی زند ء جہان ء
کجا ء گردیت پہ حیرات ء زمانگ

ہے زاناں کہ گنجے پہ غنی ء
بدل کنت مرچی باندات ء زمانگ

O

وہدے کہ منی ہمسفر گوں من کئیت سفر کنت
در کئیت انت شپ ء ماہ گوں استالاں جبر کنت

یک رنجے دل ء دنت تئی دوری ء بیگاہ
وسواس ہزار رنگ ء مکر ء ہنر کنت

نودانی بہ بیت شنزگے ہو رانی شپ ء شل
تزانگ مئے دل ء تزونگلیں تدرمپاں اسر کنت

امیت ء گباراں انت پدا گیدی ء موسم
یک توارے پرشیت کوہانی دلبند ء گمر کنت

ہر روج من غنی منزل ء راہانی ودار ء آل
راہشون کدی کئیت من ء منزل ء سر کنت

O

روح زہیرانی شپ تئی یاتانی
موسم انت دیمپان سیاہ سیں گواتانی

تو مرادانی ٹیٹلیں بانک
نشنگ ئے منگیراں قلاتانی

ایمینی زندے انچو بیچاڑ انت
دیدگاں گریگ پیریں ماتانی

من مدام امروز ء پڑ ء پٹاں
واہگ ء گیراں تئی ایتانی

شر غنی گنداں زند ء گلباگ ء
رنگ گیرتگ اجگیں پلانی

O

شنگ کہ لال ء مہپر بنت

برز ء سیاہ سیں جمر بنت

ساچے بندیت نودانی

ہورے گواریت آسمانی

دڑچک ء دار تاک ء بر بنت

سبزیں آسمان جنت سنجے

موسم بہاری بیت گنجے

وٹھی پہ زند ء واٹر بنت

منزل منزل راہے بنت

زند ء جاناں ساہے بنت

رنجانی شپ آسر بنت

سہب ء سمین گوں سر گوات ء

دنت بہشتانی یات ء

گال غنی ء باور بنت

O

شپ دیان انت غم ء پاساں حالی
کیپ ء سر کیلیں گلاساں حالی

مہر ء شپ نمب ء سرا شنزیت کد
گوں تئی مہلبیں باساں حالی

عشق کشیت چه دل ء ایمان ء
جست گر چه دہر ء کواساں حالی

دوریں نزیکیں مراد ء منزل
راہ سندیت مئے سواساں حالی

نشنگ زہیرانی پڑ ء پٹاں غنی
یات کنت ہرگ ء داساں حالی

O

وسپن ء من پاد کایاں شپ نہ روت
درد بے وایں دلایاں شپ نہ روت

مار ء زوم آنت گندل ء گر میں نپاد
درد ء بوپانی تلایاں شپ نہ روت

شپ گوش ء پے نصیب ء قیامتے
زندگ ء قبر ء تہایاں شپ نہ روت

لنج ء تامور ء غبار بندیں شپے
من ہے دنز ء لڑایاں شپ نہ روت

آہلبیں پاداں گوں دُور منتگ غنی
تو کجا ء من کجایاں شپ نہ روت

O

زند ء متا یک مہرے
 پہ مہرم ء داراں غنے

شینکے نہ بندیت جہری
 کبگے نہ لڈیت کوہسری
 ڈکال ء کہریں موسے

پکرانی انچیں سال بنت
 عشق ء گنوک ابدال بنت
 ہچ کار نہ کنت چٹ ء دے

بیارات چہ دوریں بنزہاں
 کیپ ء خماری کدہاں
 شہدیں شراب ء زم زمے

گنداں غنی واب ء تہا
 مہرنگ ء من واب ء تہا
 دل چیدگیں کوہی شنے

O

بلیں ات ہر گور ء مہر ء چراگ ء
کش ات زوراکی ء دہر ء چراگ ء

جہاں ء رنگ بیت مثل ء بہشت ء
کسے کہ روک بہ کنت زرد ء چراگ

نصیب ء نیت ء شپ ماہکاں بیت
بہ پروش ات سیاہ شپاں کھر ء چراگ

نہ کنت سر منز لے آ پاد شپاداں
مہ زور کور ء ہما کتر ء چراگ ء

غنی بیا کہ روئیں زند ء بہشت ء
کجا ء زورے روئے ترے چراگ ء

O

سما کن تو بیا کہ زمانگ زہیر انت
تئی عشق ۽ فقیر انت غماں گپتہ پیر انت

بہ پرما تو ہلوت نگاہاں دمانے
تئی گیوار ۽ کشک انت یا بحت ۽ لکیر انت

ہزار سواس سستگ ہزار پاداں آبل
مرادانی منزل گوش ۽ انگت دیر انت

شپ ۽ وپتگینانی چم ارس گوار انت
دل ۽ سہب ۽ بیگاہ قیامت ۽ گیر انت

نماران غریبانی آ بزگی ۽
غنی زرد ۽ واگ اُبتانی پیر انت

O

گلیں گواتاں گیاب یِگاں نہ کرزاں
زِر ۽ چولاں تیاب یِگاں نکرزاں

توئے آ جنت ۽ حورانی درور
تئی جلوہ گلاب یِگاں نہ کرزاں

نہ بیت بے کدہ ۽ کیپ شراب ۽
گلیں موسم شراب یِگاں نکرزاں

چتور ہمراہ کن ۽ وار ۽ غریباں
تئی ملگ نواب یِگاں نہ کرزاں

غنی تو لال ۽ مروارد کماٹگ
تئی گالاں کتاب یِگاں نہ کرزاں

O

گلاب اجلیں پئے بہاراں ودی بیت
شراب دیدگانی خماراں ودی بیت

توئے ماہ ء درور من آل مہر ء بندیک
بہشت مہر ء بو ء بساراں ودی بیت

کدی نودے ساچیت سبہانی رنگ ء
کدی مرگے بیت آ کشاراں ودی بیت

ہما ساہ ء بندیت وتی ساہ ء جان ء
ہماسہب ء بیگاہ وداراں ودی بیت

ترا دہر ء مردم مدام سار لیک انت
غنی ء گنوکی تواراں ودی بیت

O

اتک منی واب ءء من ء گوشت ء
 جہد کن جہاں لوٹ ء بہشتے

دنیا کسی پادار نہ بیت
 ہر کس مریت وارت شکستے

آ کہ ملور انت آ بے گناہے
 آ زبر دستیں یک کم دستے

پاداں شپادیں ہر گج ء ویل انت
 عشق ء گنو کے یا سر مستے

آ ہما ہلک ء بے نپیں میر انت
 دیما ء چیلے پشئا ء بالشتے

کرنیگیں قبرے گنبدے پیرے
 یک کراماتے الم ء ہستے

O

گریشگ انت ویراں غم جتیں یاتانی خدا بندیں
کئی زہیراں دل شانتملی نال ءے ماژگے بندیں

کئے زہیرانی کاپر ءے چیر ءے پکرے ءے کپتگ
کئے ہمک رنجانی پڑ ءے گندیت سکلیاں زندیں

غم دگہ سو بے سر کتگ ہلک ءے میتگ ءے ہنداں
بہر کتگ عمر ءے وهد ءے پاساناں ءے ما وتی جندیں

کرنیگیں کہر ءے انگر ءے آسانی بچار تریشکاں
بید چہ زلم ءے اشکراں سُہریں چے دگہ گندیں

ما غنی گنج ءے ہستی ءے واہند نیستی ءے باہوٹ
چو ہما نیز گاریں فقیراں ما وت وتی ہندیں

O

خماری کدہاں گند ملگزاراں
 ودار کن راہسراں نند ملگزاراں

مدار پرواہ نصیب ء نیت ء پہ
 بزور پلے پدے سند ملگزاراں

سباہ ء سنج ء رنگاں گوں اوار کن
 سباہ ء درور ء کند ملگزاراں

شپے بیت ماہکافی تالہ ء پہ
 شپانی جلوہے زند ملگزاراں

پما زند ء بہشت ء واہگ داراں
 غنی جند ء تنی جند ملگزاراں

O

مہ رو مہ رو کہ دل منی زہیر بیت تئی دوری ء
 من وانگ باں ملور باں بچار دل ء ملوری ء

شمار بحت ء مئے نصیب مبات غمانی دوزہ ء
 بہشت ء شادمانی ء بیاتاں من تو ہوری ء

تو مہر ء دہر ء چم پچیں یک ”حافظے“ بزاں من ء
 بچار منی تو ارسکیں دیدگاں پہ کوری ء

کپاں ہزار بر تئی من تزانگانی سجدہ ء
 من ء گوں درد ء اندوہاں کتگ دل ء نزوری ء

بہ بر دل ء مئے واہگاں داں شادمانی منزل ء
 غنی ء زندمانی ء دمانے میل پہ بوری ء

O

نہ منز لے نہ راہے ہست نہ راہ ء راہ ء دربرے
گمان ء روچاں پوشنگ غمانی سیاہ میں چادرے

ڈکالے کہریں رُبتنگ پہ زید ء کوہ ء کوچگاں
امیت ء سبزیں آسمان نہ بندیت شینک ء جمرے

من آں ملور ء وانگ وانگ غم ء جہان ء نشنگاں
جہاں اے زندمانی ء گوش ءے کہ پرس ء پترے

خیال ء گوہرانی شپ نصیب ء کپتنگ اشکراں
پہ تالہ ء آشوب شپاں نہ جنزیت مہر ء لشکرے

نہ گند آں رژن ء وٹپی ء نصیب ء نیت ء شپ انت
غنی ماں دہرے گوانزگ ء خیال ء واب انت چاکرے

O

دل ۽ مئے واہگانی در ہما انت
چو حور ۽ جنتی کہ شر ہما انت

ہما کہ بارت دلانی کافری ۽
سرائی سجدہ ۽ باور ہما انت

ہمک رنگ ۽ ہمک پیماں چہ تائے
دل ۽ دوست ۽ دل ۽ دلبر ہما انت

در ۽ چہ چاردہی ماہ بوتگ شینکاں
خیالے دیداں کرتگ گور ہما انت

مراداں بات ہما کہ نیکو ہے
غنی پہ منزل ۽ راہبر ہما انت

O

اے رنجانی پڑ ۽ ما تہنکائیں
 دل ۽ ویرانی ۽ پاسپاں خدائیں
 بہار ۽ ملگزاراں ۽ ملاراں
 ہمک رنگ زندمان ۽ جتائیں
 نصیبے مہپر ۽ زلفاں گوں جیڑیت
 یلاں عشق ۽ گلیں منزل ہمائیں
 دل ۽ کولنجی کنت بس لال ۽ تزانگ
 ہمے ائت جہان ۽ پدراہیں
 رسیناں چوں وتی جند ۽ پہ تو من
 بلاہے وپتگ ۽ راہ ۽ سراہیں
 نہ گندآں من پہ نادراہاں طیبے
 دلانی آزگیں ٹپ بے دوائیں
 خدا ۽ شاہگانین اے جہان ۽
 غنی چے چے بدیں چے چے رواہیں

O

کدی ساچ ساچ گلیں مہپر انت
 کدی زلف زلف ء شپ جمر انت
 کدی تین تین انت اے امروز دل ء
 کدی روچ روچ بے حساب محشر انت
 کدی دردے دردے سرا ایر مشیت
 کدی ظاہر انت ء دل ء اندر انت
 کدی واب واب انت گوں بے وایاں
 کدی آگاہ آگاہ آ بے درور انت
 کدی ساز ساز انت دل ء چنگ چنگ
 کدی ناچ ناچ چماں ظاہر انت
 کدی کیپ کیپ انت اے دنیا غنی
 کدی پاس پاس پمن انگر انت

O

غم جتیں پاسانی ودار آس انت
 کدہ میں پچمانی خمار آس انت

ماں خیالانی زند ء گلباگ ء
 شاتل ء مرغانی توار آس انت

یل کتگ مارا دوست ء ہمراہاں
 ایوکی ء بازار ء بچار آس انت

جمراں اندیم کرتگ ماہ ء را
 اے شپ ء لنجی ء تہار آس انت

بل غنی کیف ء کدہاں بل تو
 مئے دل ء دردانی دیار آس انت

O

بہ رنج بمار زہیرانی بام ء آ استار ء
بے غم ء امروز ء زندگی نیت کار ء

بہ بند ء بیا چو استین ء واہگ ء آسمان ء
بہ گرند بہ گوار کوہانی سر بر ء بے توار ء

کاش ء گواش نودانی شنزگ ء چہاراں
بو کدی پلانی شنگ بنت بازار ء

دل زرایت پہ مہرنگ ء چندنیں گوناپ ء
کد نصیب چماں بیت پہ مہگل ء دیدار ء

گوں غم ء کیپاں گوں شپ من ء شنیدا کنت
گے غنی برجہا کنت ہوش ء نوں مئے سار ء

O

بیا تئی حسن ء تجلی ء من چاران ء مرآں
من ترا ساه ء دل ء دیدگاں دران ء مرآں

کس اگاں موتکے میاریت ء مگواریت ارساں
من وتی ارساں تئی دامن ء گواران ء مرآں

کدہ ء کیف رسیت حور ء تہور ء زم زم
آ بہشتانی گلیں ترانگ ء ماران ء مرآں

مئے نصیب ء انت کہ ہمک پاساں اے مرگ ء پیالہ
چاراں تئی چماں وتی چماں خماران ء مرآں

چوں مرادیک انت غنی مرگ ء جہاں ء بدواہ
وہدے تئی نام ء شہادت ء من کاران ء مرآں

O

شش ماہی نود شنزراں چہ قدرت ۽ کمال ۽
 امروز ۽ شادمانی یک جتنے صلاح

اے دیما نود شنزراں آ دیم ۽ مہر شنگاں
 راہانی اجگوکیں پل دینت زند ۽ دیاں مثال ۽

اتکہ بہار ۽ موسم کیپ ۽ ملار ۽ موسم
 گوں کدہاں مجازیں مہرنگ ۽ دست ۽ پیالہ

اد۽ ملگزار انت کوہ ۽ اد۽ ملگزار انت کہچر
 اد۽ دزچک ۽ دار برز انت چوکہ کیچ ۽ آ چنال ۽

دستانی نکش انت ہئی مسکانی بو انت تالاں
 شپ نم جنت گلینیت زلفانی ٹال ٹال ۽

بچکند غنی گوں پلاں پل کندگاں شلیناں
 وش وشیں گال پر بند درشاں بہ کن خیال ۽

O

گئے شراب داں مانیت گلاس ء نوشاں شموشاں غماں
سر شپ ء گرداں آخری پاس ء نوشاں شموشاں غماں

تڑانگ ء زہیر ء تڑندیں گوات ء دور دات من ء انگراں
توساں زرد ء روکیں آس ء نوشاں شموشاں غماں

تو دگہ دابے دیدگاں شانک دے مارا بچار ء بگند
نگرہ میں جیگ ء چم چمیں لاس ء نوشاں شموشاں غماں

مرچی من ء چہ کہریں جہان ء دور براں زہیر تئی
پاداں شپاد ء من بے سواس ء نوشاں شموشاں غماں

وٹھی ء جمر ساج نہ بنداں پہ مے غنی تالہ ء
گوات اوں نیاریت لال ء باس ء نوشاں شموشاں غماں

O

نیم شہی پاساں دل شراب لوٹیت
آگاہ نئیں چماں پڑیں واب لوٹیت

تو بہ جن چنگ ء من گوشاں شعرے
دل سروز لوٹیت دل رباب لوٹیت

تو بہ دئے امروز ء مراد مارا
دل تئی مہراں بے حساب لوٹیت

جُڑ زہیرانی چہ زر ء بنداں
وٹئی ء مارا آ تباب لوٹیت

کند ء بچکند کہ ندر باں پہ تو
دل غنی انچیں ٹہل ء داب لوٹیت

O

خیال ء سمیسراں زندے رواں اِنْت
شپاناں روج ء مستاگی دیاں اِنْت

جنگ آ سرگیں بیگاہ ء سنج ء
بہاری موسماں ہورے شلاں اِنْت

دل ء بنداں مدامی تزانگاں تئی
توار شہمیں تئی لبز ء بیاں اِنْت

شموشیت چوں ترا ناسرپدیں دل
شپ ء روج بس تئی نام ء گران اِنْت

غنی نشتگ جہان ء شعر بندیت
غمانی کیپ ء تہلیں کدہان اِنْت

ندریہ عطاء ارواہ

تزانگ ء روح ء ماہ ء سالان تئی
 دل ہزار اجگیں برت خیالاں تئی
 کرتگ اش پینار کل جہان ء را
 شہدیں گپتار ء دڑیں گالاں تئی

کشیگ تزند تئی تزانگ ء گوات ء
 دہر دلگیر انت گوں تئی یات ء
 زند ویران انت سر گنوکانی
 گوں تئی یات ء تزندیں شہمات ء

روح پرسیک انت شب غم ء کپتگ
 دل غم ء رنج ء جلگم ء کپتگ
 پوشنگ چاگرد ء تہاری ء
 ماہ گوش ء دنزانی شم ء کپتگ

مِ مِ مِ اِسْتاراں جِتگ زارے
 سرگِیں کوہاں زرتگ کوکارے
 گیدی ءِ درچک ءِ دار گیمرتاں
 دہر ءِ دلبند ءِ درد ءِ بستارے

تو شاعری پکر ءِ ہستی ءِ ہندے
 تو نمیراں ءِ سد ہزار زندے
 چہ ترا باجے اوں نہ بارت ہیچ کس
 تو دل ءِ جہلانکاں کوار بندے

O

سریرں تو لئٹاں بچار ء بچکند چہ واب ء ساری
دل ء گوں زلفانی ٹالے ء بند چہ واب ء ساری

توئے اُیتانی زندمانی خیال ء بانک
تو مسک بوئیں مہیراں رند چہ واب ء ساری

تو عشق ء محشر زہیر ء دوزہ غمانی جنت
چتور براہ دار انت آسری زند چہ واب ء ساری

بہ گوار تو مہراں دل ء مئے تناپیں سر زمین ء
تو پاد ء پادینکاں جمری گزند چہ واب ء ساری

غنی تو سر کش اے شاعری ء گلیں جہان ء
گوں شہدیں لبزاں تو گالے پر بند چہ واب ء ساری

O

شپ کہ بوتگ آخری آخری گپے بہ جن
گال ء گپتار شاعری شاعری گپے بہ جن

شنگ باتاں ندر باتاں پہ نزمیں گپاں تئی
باور ء بے باوری باوری گپے بہ جن

چیر مہ دئے ہیچ چیر مدئے چٹ ء تاپیتاں گور ء
ساحر ء چے ساحری ساحری گپے بہ جن

دل بہ دئے یا دل بہ زور مہر بہ کن یا قہر بہ کن
شپ زدگ ما آسری آسری گپے بہ جن

شپ کہ بیت شپ نم ماں باگ ء پل بچکنداں غنی
موسماں اے جمری جمری گپے بہ جن

O

کئے گوشتیت کہ لال ء ہلک ء یک شپے سر بوتگاں
یک شپے ء راہ نہ بوتگ سی شپ ء در بوتگاں

انگت ء زہیرانی ہستاں راہسراں دنز ء غبار
گواریتگ چمانی ارساں یکبر ء تر بوتگاں

دل گما کوہ ء گراں دات دیم گوں حشکیں ڈنگراں
نیکہ چماں دیست بہارے نہ کڑ بر بوتگاں

ہج نہ دات اے آدم زاتاں منزل ء سو جے من ء
انچو بے راہی روان ء من سرء پر بوتگاں

نئیکہ دین ء واہگ داراں نیکہ دنیا ء غنی
حائل ء رنجانی آس ء ستنگ ء پُر بوتگاں

O

بیا گلیں راج ء راہبراں درگیج
چاکراں درگیج ء کبراں درگیج

پہ کئی اوست ء زندگاں من تو
پٹ ہما کوہنیں دپتراں درگیج

ما ترا روچے دست کیاں بلکیں
واہگ ء مارا رہسراں درگیج

الم ء جزماں کئیت بہار گاہے
ہور ء شل گواریں جہراں درگیج

بیا غنی راج ء گار ء بیگواہیں
تو نمیرانیں شاعراں درگیج

O

مرچاں زوراک انت ما میر تئی شہر ء تہا
 آس دنت روچے ہزار تیر تئی شہر ء تہا

دیم پہ دیم مال ء متاہاناں پل انت
 دُڑ نہ بنت انگت ء دزگیر تئی شہر ء تہا

مہر ء گران پروشی انت ماں نیادی ء
 مرد ہما انت بہ کنت سیر تئی شہر ء تہا

واہگ ء اجلیں کشارانی سرء
 کپتگ انت زلم ء ہما بیر تئی شہر ء تہا

درد ء رنجانی پڑ ء گارانت غنی
 ما کتگ عمر وتی پیر تئی شہر ء تہا

O

چیریں بانک آ نکابانی ترا چے بہ گوشاں
نازکیں پل ۽ گلابانی ترا چے بہ گوشاں

من پہ شوہاز ۽ وتی جند ۽ تچاں جند ۽ تچاں
تاکاں لیٹیناں کتابانی ترا چے بہ گوشاں

تئی زہیر زوراں من ۽ ننداں غمانی بار ۽
کیل بنت تاس شرابانی ترا چے بہ گوشاں

انشپی گوش بہ دار ندرائ منی الہان ۽
ساز بنت چنگ ربابانی ترا چے بہ گوشاں

کپتگ ۽ نالاں غنی رنج ۽ غم ۽ دریا ۽
چست بنت چول تیابانی ترا چے بہ گوشاں

O

روح ماہے بہ بیت ماہ سالے بہ بیت
دلبر ۽ بندر ۽ گپ ۽ گالے بہ بنت

ہر سبہا من تچاں باں امل ۽ گور ۽
من گوشاں نوکتریں بلکیں حالے بہ بیت

بڑھنگیں سر اُمت ۽ چتور چیر بیت
زند ۽ ہر واہگ ۽ شوکیں شالے بہ بیت

یل مہ کن پاد شپاداں بر منزل ۽
داں ایشاناں کمال ۽ جمالے بہ بیت

سوت ۽ نازینک بہ جنت گوں دپ ۽ آمڑاں
سنبھوک آ گل ۽ انچیں زالے بہ بیت

یا رب انچیں سروکے مئے راج ۽ بہ دئے
پہ سیاہ ۽ انچیں شپاں آ استالے بہ بیت

من ہما زندگ ۽ زندے بکشاں غنی
انچیں بے دروریں دُور خیالے بہ بیت

O

تو کہ برتگ مارا چو بے راہی ء
 ما جتگ ٹاہے گوں تئی ہمرائی ء

چو لنگڑیں کور ء مہاراں ہر گُجا ء
 ماں اڑاناں گوں شپانی سیاہی ء

من ایٹکس راہسراں تئی کپتگ آں
 بیا نوں سیل کن تو منی تہنائی ء

واہگانی تاک چنڈ چنڈیں کتاب
 گے ترا ورتگ چو بے پروائی ء

بے نپیں نام ء گرگ چوں گار بیت
 ما کہ داں کبر ء براں کھدائی ء

دیم ۽ تب گردینتگ شوئیں پیری ۽
 ما نہ شانت پے وتی ورنائی ۽

پہ تئی آروس ۽ بہ گوش دیدگ منی
 چہ کُجا ۽ بیاراں یلیں سرنائی ۽

کے گوشتیت کہ منزل ۽ رستگ غنی
 زند ۽ چاگرد ۽ نہ دنت کس اے گواہی ۽

O

کدی تو مئے جہان ء بیا

چہ عرش ء آسمان ء بیا

تہار لنجیں شپانی بڑاہ

در ء چو ماہکان ء بیا

گلیں لبزانی بسم اللہ

مہر ء پاکیں بیان ء بیا

دپ ء پڑ ء بہ دئے دژمان

بگوش ہرچی گوشان ء بیا

جلیں روچاں بہ کن ساچان

خمار کن دیدگاناں بیا

گناہ انت سردرائی ء

گوں پلداریں گوشان ء بیا

غنی واہگ دل ء ارماں

زراں پہ تو زران ء بیا

O

کاگدے نکشیں رواں داتگ حائل ء
 مئے شپاناں ماہکاں داتگ حائل ء

راز مئے ہچبر پاشک مبات داں کہ زندگاں
 وت ہے سوگند ء قرآن داتگ حائل ء

گار نباں شالا من لال ء میتگ ء
 وت وتی کل ء نشان داتگ حائل ء

چار روج ء قہریں امروز ء تہا
 مارا شوکیں زندمان داتگ حائل ء

گوستگیں درداں نماراں من غنی
 کندگے مئے گریوگاں داتگ حائل ء

O

پہ تئی سرءِ قربان باں مرچی بجل باندء بہ رو
 دردوں دلءِ درمان باں مرچی بجل باندء بہ رو

ندراں تئی دُرجیں دپء پرچہ تو چو اشتاپی ئے
 تو کہ روئے حیران باں مرچی بجل باندء بہ رو

تو کہ منء یلدے روئے امروز پمن آس بیت
 زہیروں تئی زیران باں مرچی بجل باندء بہ رو

تو چو اناگاہء مہ دے مرگء منء مستاگیء
 بے تو مراں بیران باں مرچی بجل باندء بہ رو

بیگواہ مہ کن تو چہ غنی مہرانی شدیں لذتء
 گوں تو شپے دیوان باں مرچی بجل باندء بہ رو

O

منى حال چو تنى حال ۽ وڙ ۽ انت
همڪ روج پھ من ۽ سال ۽ وڙ ۽ انت

نہ گواريت جھبرے ماں آزمان ۽
پھ من امروز چو ڏڪال ۽ وڙ ۽ انت

دگا داتگ من ۽ اريگين چماں
گوش ۽ هر کس زباد مال ۽ وڙ ۽ انت

گلين زند ۽ کتابانى لڙ ۽ مئے
همڪ شعرے چو ديگال ۽ وڙ ۽ انت

غم ۽ بازار ۽ گرديت چو فقير ۽
غنى مرچاں چو ابدال ۽ وڙ ۽ انت

O

انگریں درداں جل جلوکیناں
گواریتگ ارساں شپ شلوکیناں

آزگیں ٹپانی نہ بیت درمان
گوں مہ جن زیمیاں آ بلوکیناں

جی پماہاں کہ تیوگیں زند ء
واہگاں سازیناں ہدوکیناں

تئی زہیرکالینت وش نہ بیت مارا
چہ غماں زند ء چوں برکیناں

تئی غنی پچجار ء نہ کنت دنیا
من مہگل ء عشق ء نیم گنوکیناں

O

سباہاں بیا گوں بیگاہاں سفر کن
 شب ۽ پاسانی رُنگ راہاں سفر کن

شموش و ہد ۽ ازاباناں جہان ۽
 رسیت منزل بیا راہاں سفر کن

خدا وند انت کہ رودینیت بہاراں
 دمانے کوہسر ۽ جاہاں سفر کن

ہمیش انت زندگی ۽ مز ۽ مطلب
 وتی گوں نیکیں ہمراہاں سفر کن

غنی کرنانی بل تو کھنیں گپاں
 بہ زور تو دیدگ ۽ سباہاں سفر کن

O

جمری شینکانی وڑ ۽ زُلفِ اِنْت
تزانگ ۽ زہیرانی لڑ ۽ زُلفِ اِنْت

روح بہ بوتین اَت شپِ مہوتین اَت
شپِ گلینِ امروز ۽ پڑ ۽ زلفِ اِنْت

دیدگاں روچے سد براں دیستگ
شمشوکیں کیدانی اڑ ۽ زلفِ اِنْت

چاردہی روکیں ماہ کتگ اندیم
مہلبیس بیکانی چڈ ۽ زلفِ اِنْت

من غنی نشتہ گوں دل ۽ جیڑاں
گوں دل ۽ جنگ ۽ نوں مڑ ۽ زلفِ اِنْت

O

وش انت حال ء روج پہ زند ء

زندگ بات بلوچ پہ زند ء

کوه ء کوچگاں گیدی ء

ڈکالاں بہ سوچ پہ زند ء

ہوش در میت بے ہوش ء

باندات ء مروچ پہ زند ء

شاندار انت شہیدانی شان

زند انت زند دو روج پہ زند ء

پات ء اے غنی گورپاتاں

وار وار ء بہ دوچ پہ زند ء

O

تہور ء زم زم ء آپ ء شراب ء رنگ ء ء
 تو منی واہگ ء زند ء کتاب ء رنگ ء ء

گلیاں من کہ منی رند ء پداں نہ اوشاں غم
 منی تو عمر ء نصیب ء حساب ء رنگ ء ء

غمانی کیپاں گلاسانی دامن ء گوار انت
 خمار خمار ء خماریں تو واب ء رنگ ء ء

بتر تو زند ء ایتانی باگیں گلباگ ء
 منی پہ چماں تو اجگیں گلاب ء رنگ ء ء

گنوکاں حائل ء عشق ء چوشے مرید ء غنی
 دل ء نگاہاں سفر کن تو داب ء رنگ ء ء

O

چونیں اندوہ ء غماں ارس گواریناں من ء
 کدہ ء شراب ہچ نہ سہڑیناں من ء

دہر ء اکاپیں منی مہر ء بدواہاں بچار
 آپ ء شربت ء بدل زہر چاریناں من ء

سروت ء ویل آل مدام من ایتکیں گریٹگ ء
 اے گنوکی بکشیٹگ ہوش ء ساریناں من ء

ستلگیں شہر ء تہا گوں تی رنجاں مراں
 باریں کئی قبر ء کش ء قبر ء واپیناں من ء

بیت چتور بحت ء غنی ء تی لقا ء گندکے
 زہراں بیچاڑ کتگ تی سگاریناں من ء

ہار ء ہیروپ ء مج ء طوفانے
 کوہ سیں گیابان ء غم ء میدانے
 لُنج بنت شپ پہ نصیب ء تالہ
 چوں تئی نیاد ء ہیناں تزانے

مولم ء زہیراں ہما چمروک ء
 دل ملور انت کہ نہ کنت الہانے

چوں رسیت مارا بہشت حورانی
 مئے گناہانی زروکیں شانے

گیدی ء وار ء شپانکے گندے
 دار ء چماں ء بچک دستانے

گوں شرکنیں تزان ء دپ ء بچکنداں
 دلبر ء مہر ء نہ کت دیوانے

دور بتاچیں تو غنی پکراناں وتی
 گلزمین درد ء گوش ء آسمانے

دراں ڈیہہ ایں چاکر غماں بِلّ ۽ بیا
غم ۽ سیاہ ۽ ننجیں شپاں بِلّ بیا

پہ تو انچو زہیرِیگ غماں کور انت مات
توئے لُج ۽ پانگ گہارانی بڑات
بہ سوچ بے نفیں پیسواں بِلّ ۽ بیا

ہزارانی حساب ۽ گوز انت ماہ ۽ سال
تئی جنزگانی ننت نیکیں حال
تو رنگ رنگیں شال ۽ گداں بِلّ ۽ بیا

یل ۽ دئے تو باگانی دہکانی ۽
بچار پلین زند ۽ تو ویرانی ۽
رگ بگجت ۽ گورماں بِلّ ۽ بیا

تئی کوہ ۽ کوچگ جنّ انت زار زار
چکریں تو چکّ ۽ یلیں سرمچار
غنی انگریں موسماں بِلّ ۽ بیا

دل ۽ قرار چہ دیدو کاں پُرسیں واب سُت اُنت
مے پس ۽ پیر کی گنج ۽ زر ۽ تیاب سُت اُنت

چو کیپ ۽ شیشگ ۽ پُشتگ اے موسمانی دل
تمہ ۽ سبزیں بہار ۽ گلےں گلاب سُت اُنت

غم ۽ ندارگ ۽ کش ات مے ساہ اُبتانی
دلانی دارو ۽ درمان ۽ غم ۽ شراب سُت اُنت

کدی بنت ساج ماں آسماں ۽ سیاہ سبزیں جمر
گوں گوات ۽ پہ دیم کہ آجرانی داب سُت اُنت

غنی چوں کیگد ۽ پکرانی بواناں آیاتاں
کُجا ۽ حدیث ۽ کُجا ۽ گلانی مے کتاب سُت اُنت

چوش ملورے ماہ میں مہگل منی
 من تی تزانگ ء بنزہ ء گارباں
 چو بدل بیت یاتانی آسمان ء رنگ
 چوزر ء گلزمین ء ہو ا بنت بدل
 گوں من ء ہمسفر بنت منی ہمسفر
 سنگیں بڈوک ء بنداں وتی توشگاں
 دیم پہ آمززل ء راہ ء بران بنت
 زحم ء گوں اسپراں شیر ی گران بنت
 یک پہ یک منزل ء کابنت چران بنت
 تولگانی سر ء پاداں بران بنت
 الم ء برز بیت انت بلوچانی نام
 مہگل بانور بیت زند سالونک بیت
 سنیل آماہ میں گل ء جیگ ء دوچانی بیت
 دل غم ء سینگ ء مہر دنت و شیاں
 حال ء روچے نہ بیت سر سریں سکلیاں
 سبز ء شاداں بنت برزیں کوہانی رنگ
 آسک ء کر گوش لداں تراں ء توتڑان بنت

زیدء دڑچک ء کپوت و شیں تو اران بنت
 جمر ساچاں کن انت یک بزیں ساہگے
 لہمیں ترمپاں وتی نودشنزان کن انت
 جنتیں جیگاں چہ بوتالان بنت
 پکراں پیغمبری رحماں بکشیت دل ء
 جوڑ بیت جنتے گیدی ء گلزمین
 بکش انت ہور ء آپ ء آزم زماں
 زندء بازیں غماں مرچی من بے غماں
 بنت ابدانیں زندء بہشت ء غنی

گُجَا ءِ تئی ہیرانی و شبو گُجَا ءِ فقیر گوز انت
منی آ منزل ءِ ہمراہ من ءِ چے دیر گوز انت

تئی اوں مہر ءِ ستا ءِ را منتے لوٹیت
منی اوں روج تمہانی پہ زہیر گوز انت

سباہی گوارگے لوٹیت آ جمرانی دل
گروکی شہماں کہ آسمان ءِ بنت لکیر گوز انت

کدی گوں پکراں دیار ءِ من گار ءِ بیگواہ آں
کدی مئے روج تئی خیالاں گوں گپت گیر گوز انت

غنی اے گیدی ءِ کوبانی من مدام پاسپاں
گور ءِ مئے بمب کپاں سرا مئے تیر گوز انت

O

مهر ۽ مسکين بهار ۽ سرکش انت
کيپ چم ۽ خمار ۽ سرکش انت

ماہل ۽ ماہجاني بازار ۽
گام تڙنديں شہار ۽ سرکش انت

جراني وڙ ۽ بہ بنت مہير
زلف گزند ۽ توار ۽ سرکش انت

سنج جنت سرگيں آ بيگاہ ۽
نود مسکين ديار ۽ سرکش انت

عشق ۽ بنديگاں چو مرید ۽ غني
حائل ۽ آ ودار ۽ سرکش انت

O

ماں زِر ء درد ء دُور کتگ چماں
گوارتگ ارساں ہور کتگ چماں

توبہ ء زاری ما کتگ ہر روج
سجدہ ء لال ء شور کتگ چماں

پہ تالہ ء بحت ء پہ نصیب ء مئے
شہدیں تام مہر ء جور کتگ چماں

تئی وڑ ء بچکندگ نزانن دنیا
مئے وڑ ء دنیا بور کتگ چماں

سرجمیں امروز ء پڑ ء پٹاں
شپ غنی بحت ء ہور کتگ چماں

ندر پہ غلام حسین شوہازء نامء

بیاز ہیرانی او بلیں شوہاز
 بید تو بن گپتنگ گوشے امروز
 بید تو نجیں شپ نباں بامسار
 بید تو رنجینیت غمانی سوز
 بید تو وہدء پاس انت ارمانی
 بید تو زندء وشیای ویران
 بید تو گواراں ارساں چمانی
 بید تو در دوں ہیچ نہ مریناں
 بید تو گواراں ارساں چڑیناں
 بید تو آسے دہرء دل بندء
 بید تو ترانگ تئی مارا پریناں
 بید تو سوچیت کوش بیگاہء
 بید تو وانگ انت سارباں راہء
 بید تو زارے زرتگ استالاں
 بید تو بزاہداری شتگ ماہء

بید تو زیدء مچکدگ ویران
 بید تو خشک انت چگانی آپ
 بید تو دز چک دار گیرت انت
 بید تو پلانی شتگ گوناپ
 بید تو گنداں شاعر اں وانگیں
 بید تو بوتگ دل غنی بیچار
 بید تو انچو کپتگ ء نالاں
 بید تو زہیر اں دل کتگ مئے کاڑ

O

یلیں شے مُرید ءِ گلیں حائل ءِ
 بہ رکیں ات امروز ءِ گرم ءِ جل ءِ

گلیں چم خمار ءِ دل ءِ درد وار ءِ
 منی زرد ءِ واہشت ءِ لوٹ ءِ قرار ءِ
 سہب ءِ سمین ءِ لاڑیں آ باغانی بلبُل ءِ

من ءِ چو مہ چکاس من ءِ تو مدئے آس
 من آں درد ءِ رنجانی سوچوکیں وسواس
 بے گاراں کوہ ءِ اگاراں جیڑاناں دل ءِ

کدی نود شنزراں کدی کدی ہور گواراں
 بہ گنداں دل ءِ پُل ءِ باگ ءِ بہاراں
 من چو مجنوں بے دراں گرداں جنگل ءِ

O

چونیں و شبوے تئی مہیر ء ٹالاں گون انت
چو وتی ساہگ ء جند ء خیالاں گون انت

ڈیل ء بالاد تئی اجکیں گلابانی وڈ ء
رنگ تئی جتت ء حورانی مثالاں گون انت

آگاہی واب ء تہا شرّ پہ تو پر بنداں
زند ء مستاگے تئی نگرہ عین گالاں گون انت

کرنی یاتانی تہا روج اوں گماناں کائنت
ماہ ء سالانی حساب زند ء زوالاں گون انت

ند غنی زید ء گلیں مُرغانی توار ء گوشتدار
بلکیں زہیرانی کپوت پہ تو چو نالاں گون انت

O

سہب ء ودار کرتگیں بیگا ہے ء وڑ ء
گلیں منزل ء بشارت سفر راہے ء وڑ ء

ہر نیمگ ء من چاراں تی نور ء جلوہ انت
ہر نیمگ ء تو آسری ہمراہے ء وڑ ء

زید ء کپوتاں چہر کتگ نود ء ساہگ ء
موسم اے ملگزاریں گوشے براہے ء وڑ ء

چوش کہ گلاب ء پیم ء منی گلزمین ء رنگ
بیت انت ماں آسمان ء در ء ماہے ء وڑ ء

کرناں چہ سگیتگ غنی رنجانی ہور ء گوات
نالان پہ مسکیں کوہاں شیداے ء وڑ ء

O

زندءِ جنتیں گیدیءِ
 روچ کہ زردگ تالان کنت
 دل یک گر کے جنت پلانی
 بوئے شنگ بیت گوں سرگواتءِ
 و شیں توارے کئیت مُرغانی
 نوداوں شنزگءِ پیمءِ بنت
 ہو راوں گوارگءِ پیمءِ بنت
 پُلپُل گلزین سر سبزیت
 بگجتءِ شپانک کنداں بنت
 گلگاں بستگیں رنداں بنت
 دیمپہ ہلکواں لڈاں بنت
 کوہءِ کنڈگاں گرداں بنت
 و شیں لیکوے الہاں بنت
 کورءِ ریدگیں پیشانی
 چپس چیلکاں ریاں بنت
 پادانی سواس بزبانی
 رندءِ بنت بزءِ میشانی

نند آں ساہگ ۽ گھیرانی
 دزنج انت ڈولک ۽ شیرانی
 دیوانے کناں میری آ
 کارانت کسہاں جنگانی
 بدواہیں بد ۽ کردانی
 شیریں مرتگیں مردانی
 نامداریں بلوچ بچانی
 کولیگاں چوشیں روچانی
 ساہ اول پہ ترادر بیت انت
 ناموں دپتراں سر بیت انت
 کولیگاں چوشیں روچانی
 کولیگاں چوشیں روچانی

O

جنتیں خاک ۽ تو ہما و شبو
نگر میں کانگ ۽ بینگیں شہجو

ساحل ۽ ساچاں ساہیگ انت ساہ ۽
چندن ۽ مسک گوں مہلباں ہمبو

بکشتیگ گنجے آ خُداوند ۽
جلکہیں پکر ۽ جنتیں آجو

سرگیں بیگاہ ۽ جنگ سنج ۽
بیا رویں سنیل ۽ تزگ ۽ ہر دو

سکلیاں بیگواہ کناں گرداں
بیا غنی وشیان کن آل رندو

O

زند چو عزت ۽ بیگواہ بوت

بوتاں مہرک ۽ دیوانگ

مہرک جنتی یک حورے

مہرک دیدگانی نورے

زند پہ مہرک ۽ نامینتگ

مہرک یک دلانی ہلے

مہرک یک بہاری پلے

مہرک موسم ۽ سازینتگ

مہرک تر ۽ پہ تاب ۽ کسیت

مہرک آگاہی واپ کسیت

مہرک ما کج ۽ گوازینتگ

مہرک حورے یک آسمانی

مہرک سارتی ۽ چمانی

مہرک من غنی نازینتگ

O

زندگی روچے زند ء امبازیت پہ وڑے
تالہ ء مہر ء جنت ء سازیت پہ وڑے

شنگ کنت سہبانی سمین جیگ ء وشبوواں
دل منی لال ء راہسراں نازیت پہ وڑے

ملگزاراں بیت چندنیں پکرانی دیار
سج گلیں بیگاہاں درنگازیت پہ وڑے

مجلس ء لال ء ندر بہ بات بے وابی شپ ء
گپ جنت کندیت آ من ء وازیت پہ وڑے

لال غنی لوٹ ء واہگ ء مہر ء جنت انت
سمبیت وہدے آ وت ء سازیت پہ وڑے

O

بیا کہ سجدہ ترا عشق ۽ دین ۽ کناں
چو بہشت ۽ گلین ساہ ۽ گین ۽ کناں

گار ۽ بیگواہ باں عشق ۽ تی مذہب ۽
مہر ۽ واز ۽ کناں ذکر ۽ دین ۽ کناں

گوات شنگینیت جیگ ۽ تی وشبواں
من دل ۽ شور گوں سہب ۽ سمین ۽ کناں

من نہ نوشاں غم ۽ کیپ ۽ آ کدہاں
سار ۽ ہوش ۽ گوں ستک یقین ۽ کناں

O

ڈیک نہ وارت کنت دوچار مرچی آ

نیکہ گنوک انت نیکہ سار مرچی آ

مہر ء وفا ء پکرانی آ دینک ء

سہب ء بیگاہ کنت ودار مرچی آ

آ کہ تیاب ء موجانی ہمراہ انت

نود ء ساچے پل ء بہار مرچی آ

لنجیں شپے کنت ماہ ء رژن ء نیمون ء

ماہ ء وڑ ء انت ماہ ء شمار مرچی آ

ماہ عیں امل ء زلفانی غنی بندیاں

انگت نہ کنت مارا کمار مرچی آ

O

اوست ء نوبت ء منگیر ء
 روج ء دامن ء شپ گیر ء
 نیم وایں امل ء دیداں
 زرد ء غم جتیں تاہیر ء
 شہجواں شموشیت زید ء
 واپنگ غریب چو میر ء
 آسمان ء سر ء شل جمر
 گوار تو تزونگل آں چو بیر ء
 نوش آں کدہاں سر کیلیں
 شہد ء شکلاں چو شیر ء
 بے چاڑیں دلے بے سارکت
 جیگ ء وشبونیں تئی ہیر ء
 آدڑیں دزگُوہاراں غنی مہرنگ ء
 نازینک جناں تئی سیر ء

O

اوست ۽ زِر ۽ گنجیں تیاہ
بے تو دلوں رنجیں تیاہ

گورتگ آ ہور ۽ جہراں
چہاں گوش ۽ سنجیں تیاہ

گور ۽ کراں گوں لوجراں
پہ ماہیگراں و سیں تیاہ

بدواہ ۽ دزیں ناشران
گوں ما گوش ۽ جنگیں تیاہ

زند ۽ نیں بوتگ غنی
آ چولانی شیر گجیں تیاہ

O

ڏيل ۽ بالاد نگره ۽ ڪونڀر تي
جهراني راز وار انت گواپ تي

بيا به گر چه مهر ۽ ڪيڀاڻ تنگه تو
ماهڪاڻين شپ تي تڙند آپ تي

سر که ڪنت سجده تي حسن ۽ بت ۽
چو بهشت ۽ بيت گلي ۽ آ تڙاپ تي

تي گلي ۽ گوار ۽ ڪپنگ ڪلڪشان
مهلب ۽ مسڪاني بو الڪاپ تي

چه غني ۽ شعر ۽ سوتاني سُررا
ساز تي ۽ ڏيل تي ۽ چاپ تي

O

وہدے تئی یاتانی جمر گزند باں
غم شراب ء موسم ء ارُسند باں

تو وتی ہیرانی بواں راہ بہ دئے
من ودار ء سیمسراں پابند باں

ماہ شیریں ماہکانی ء شپ ء
یات من ء تئی نرمکیں بچکند باں

روح مبات ہیج کدح ء کیپانی شپ
نوشگ ء وہدے من ء تئی جند باں

انچیں وابے دیدگاں دیستگ غنی
وشی کابنت سکیاں چہ رند باں

O

زند شُت زند ء ہچ وڑیں وٹھی ما ندی
چم چو استین ء وڑء گواران انت دزدی

پہ خیال گوشاں جگہیں آسمان ء سرا
باز گوش ء دیست ء باز منی دیدوکان ندی

گے بشارت دنت نوکتریں دنیائے من ء
گے ہمے امیت ء پڑ ء زندگ پہ ردی

غم مہ کن بندیت جمرے گواران بنت رگام
سنج ء رنگاں بیت دیدگاں ماہ نیں پُلگدی

وہد سوہیں کنت غم جتیں امروز ء دل ء
مرنگیں زند ء زندگیں روچاں ہر کدی

کدہ ء کیپانی زِر ء زیر آپاں غنی
پہ منی چماں نوکتریں دنیائے بیت ودی

O

رستگیاں گیار ۽ سر ۽ پلے پلگد ۽
 بڑاہ دنت مہر ۽ موسم ۽ پلے پلگد ۽

گوات چہ جیگ ۽ جنت ۽ بوواں شنگ کنت
 ناچ کنت گوں لال ۽ دروشمن ۽ پلے پلگد ۽

جنتے مسکانی دیار پے تالہ ۽
 وشی پر بنداں دائم ۽ پلے پلگد ۽

ماہکاں شپ بنت پمینی بحت ۽ تالہ ۽
 نازے نازینت مہرم ۽ پلے پلگد ۽

دل غنی گلزار انت غم ۽ کیپ ۽ کدہاں
 چو تہور آپ ۽ زُم زُم ۽ پلے پلگد ۽

O

سر دل ءِ دؤر دات مہگل ءِ دیما
تزو نگلیں ارسانی شل ءِ دیما

دلجم ءِ نشتہ ءِ نروت کاروان
آس جمبوریں ماں جل ءِ دیما

عشق دل ءِ میل انت ما مُریدانی
بر دل ءِ حالاں حائل ءِ دیما

پل شہرپ انت وهدے موسم ءِ شان ءِ
آ زہیر نالیں بلبل ءِ دیما

انشپی گنداں شپ ہجالت انت
آ خمار چم ءِ کنجل ءِ دیما

ما کدی گوشتگ غنی شاعری زاناں
سید ءِ آزات ءِ فاضل ءِ دیما

O

غم من ءء داگ قہریں نوبت ءء
من دل ءء نادراہ کپنگ آں تہت ءء

انچو برگشنگ رنگ کیپانی
نہ من ءء بنگ ءء نہ شراب سہت ءء

تراس کنگ دیر انت مہری ءء مہر ءء
سسنگ اشکلے دؤر دنت راحت ءء

من دراں ڈیہاں چہ وتی ڈیہہ ءء
دور تاجیننگ من ءء کہت ءء

دشمن ءء بدواہاں گلہ نیست انت
شر غنی زاناں من وتی بحت ءء

O

چوں تو پُلاں برے سبزیں ٹالاں برے
 کُجا ء پکر ء موجیں مئے خیالاں برے

زمین ء برے آسمان ء برے
 بلوچانی گنج ء تو مالاں برے

نہ بیت گار ء بیگواہ ہمک چاکرے
 دانکد تو پیریں ماتانی لالاں برے

آ روچ کئیت انت کلیں حساباں دے
 کُجا ء بے جواہیں تو سوالاں برے

دل ء شاعری دل ء نکش انت غنی ء
 کُجا ء شہدیں پر بند ء مئے گالاں برے

O

شب تہار انت ماہکاں ء زیر ء بیار
پاکیں مہراں مئے جہان ء زیر ء بیار

مئے نصیب ء درد ء رنجاں روج ء شب
وشیانی کاروان ء زیر ء بیار

من شپاں چو گنگ ء کور ء نشنگاں
تزانگ ء شہدیں زبان ء زیر ء بیار

بیا کہ تئی ڈیہہ ء را گپتگ سکلیاں
تیزیں زحم ء تیرکمان ء زیر ء بیار

گنج غنی ء مہر ء اوستانی در انت
گندو گے چمانی شان ء زیر ء بیار

O

ترا ماراں گوش ءے زند ء غمے کئیت
ہمک بچکندگ ء رند ء غمے کئیت

فرشتہ وانگ بنت باگیں بہشت ء
دل ء مئے دوزح میں ہند ء غمے کئیت

گلیں پنجگور بہ گرداں باگیں شال ء
بزاں آ فاضل ء مند ء غمے کئیت

بدیں چہ آسمان ء بیر گواریت
مری ء مینگل ء رند ء غمے کئیت

گوں ارساں دیدگانی ما شعر نبشتہ
غنی گالانی بند بند ء غمے کئیت

O

وش انت شپ توار مرغانی
 آگاہی نروت چمانی
 جمر بستگ انت گلباگ ء
 گمراه انت شلگ ہورانی
 بوے مہلبیں گوات ء گوں
 لال ء چندنیں بیکانی
 دُرچک ء آ کپوت ء بلبیل
 باگ ء چہر ور انت پلانی
 باگیں مکران ہامین انت
 بڑاہ دار انت کلونٹ مچانی
 دوستانی زہیراوں نیل انت
 تزانگ گیر کنت بیلانی
 رب ء چہ مڑاہے داتگ
 نیلیں زرِ غنی گنجانی

O

سہب ء ودار انت انگتہ

لنج ء تہار انت انگتہ

آ جگہیں آسمان ء دیم

دنز ء غبار انت انگتہ

من پہ گل ء مہراں زراں

گل بے کمار انت انگتہ

مرچاں پد ء ڈکال انت ہند

تبد ء لوار انت انگتہ

بازیں غنی راہ چاری ء

دل بے قرار انت انگتہ

O

مارا چہ پکر ءِ حیاں ءِ بارت کسے
مے دل ءِ دردانی حال ءِ بارت کسے

من ایتانی جہان ءِ نشنگاں
آگہیں واب ءِ مثال ءِ بارت کسے

مارا داں باگیں بہشت ءِ یا نصیب
بے جواب ءِ بے سوال ءِ بارت کسے

واہگانی سبزیں آسمان ءِ سمرء
تزانگانی روکیں استال ءِ بارت کسے

دار غنی شعرانی پاکیں دامن ءِ
بلکیں تئی یکیں مجال ءِ بارت کسے

O

مُرادانی منزل در زندگی ء
 گے ء چو شموشتگ جبر زندگی ء

مدام سہب ء بیگاہ بشارت من ء بیت
 اُبتانی راہ ء سفر زندگی ء

آ ہورانی موسم گوں بیگاہ ء سنج ء
 پہ سبزیں بہاراں بر زندگی ء

پدء سر جنان انت آ مسکانی سر گوات
 پدء نود شنز انت عطر زندگی ء

مرادانی دہرء بہ بر گوں غنی ء
 دل ء پلپیں باگ ء بہ تر زندگی ء

O

مشکلیں کاراں دُچار ما بو تگیں
مادیں راہ ءِ چہ گار ما بو تگیں

بے نیپیں زد ءِ ہسدانی پڑ ءِ
وت وتی تیر ءِ شکار ما بو تگیں

درد ءِ اندوہ ءِ زہیرانی پڑ ءِ
وڑ وڑیں درداں دُچار ما بو تگیں

بند نباں چہ دیدگاں چمانی ارس
تئی غماں انچو شزار ما بو تگیں

اوست ءِ اُمیت ءِ غنی گند جمران
چہ بہاراں بے بہار ما بو تگیں

O

داں دل ء آہ ء نزانت انت منزل ء
 مادیں راہ ء نزانت منزل ء

داں نزانت انت کوہ ء آگٹ ء گراں
 داں نزانت انت نود ء ساچ ء جمران
 داں نزانت انت ہند ء جاہ ء منزل ء

داں نزانت انت دہر ء میریں چاکر ء
 داں نزانت واجہ شیریں اکبر ء
 داں نزانت انت بانگواہ ء منزل ء

داں نزانت انت سید ء آ فاضل ء
 داں نزانت انت شے مرید ء حائل ء
 داں نزانت انت روچ ء ماہ ء منزل ء

داں نزانت انت آ غنی ء شاعرے
 داں نزانت انت راہبر ء نیکیں سرے
 داں نزانت انت ڈیہہ ء بڑاہ ء منزل ء

O

زند کہ زینت انت پہ ما ہج

مہر کہ جنت انت پہ ما ہج

چیزے بندگی امروز ء

فرض ء سنت انت پہ ما ہج

مہرانی مرادیں منزل

پہ جہد ء محنت انت پہ ما ہج

دردانی تئی دوست مارگ

باز ء کت انت پہ ما ہج

ساہ ء دیدگ انت ڈیہہ ماتیں

نگ ء عزت انت پہ ما ہج

کٹ انت غنی شپ لنجیں

روح کئیت رحمت انت پہ ما ہج

O

ماہکانی راز دار انت موسم ء
 کلکشاں گیوار ء شار انت موسم ء

کئیت کدی گواتانی دست ء نمدی ے
 دل گنویں راہچار انت موسم ء

شر گورتگ زی ء مرچی جہراں
 بزاه سنج ء دزگوہار انت موسم ء

چہ تئی مسکیں مہیراں شتیزیت زباد
 مہلبانی بو ء سار انت موسم ء

گے غنی مہرنگ ء داب ء جنت ء
 موسمانی منت وار انت موسم ء

O

نہ لوٹاں من دگہ مال ء متاے
من ء منزل مرادانی پکار انت

دل ء نکش انت زر ء کوہانی گوناپ
بہشت درور منی آ پاکیں دیار انت

کسے گوں توشگاں جنگ ء در آتکہ
کسے واینگیں واب ء میار انت

تئی یاتاں کپان ء چہوں نہ وپس آنت
زہیریں دیدگاں ارسانی ہار انت

نہ لوٹاں تالہ ء لنجیں شپاں من
من ء آ سہر چکیں بام ء ودار انت

غنی شعراں جہان معنا کنناں انت
بزاں گوں شاعراں نام ء آوار انت

O

زلف زہیر ء آدینک ء چوں تاب کیاں
تزانگ ء ہلک ء آگاہی ء من واب کیاں

نیاد ء اُمیتے در برتگ تئی بچکنداں
گپ شلوکیں لذانی گلاب کیاں

و شہوشنگ انت گوں تئی زلف ء سرگوات ء
گوں تئی خمار ء دستانی شراب کیاں

آوت نصیب ء نیت ء شپ ماہکان انت
گوں مہلب ء گوات ء دیمانی نکاب کیاں

اے وت غنی ء عشق ء مہر ء ایمان انت
مہر ء حدیث ء یک یک ء کتاب کیاں

O

سئیل مرادانی جنتیں جاہ ء
 شب تہاری ء کند اتگ ماہ ء
 شنک بوت دڑوشم ماہکانی ء
 ہمسفر گے بیت منزل ء راہ ء
 مہلب ء بواں تو بہ دئے گوات ء
 سد جہان شنک انت پہ تئی بڑاہ ء
 تو منی زرد ء واہشت ء واہگ
 سد رنداں ندر کناں ساہ ء
 شل کتگ مرچی شادہ ء ہوڑاں
 جنت غنی بحت ء سنج بیگاہ ء

O

روج ء بزمشے تالان انت
 انچو وش انت سہب ء سر
 راہ ہمیش انت گنجانی
 منزل منزل مارا بر
 زمیں دلانی تاہیر ء
 جسم ء جان ء ساہ ء سر
 انگو آنگو معنا یک
 گے خراب ء گے انت شر
 جمر مروچی گواران انت
 ہور ء کرتگ مارا تر
 بچکند حور بہشتانی
 شگ انت مسک بو ء عطر
 ہر کسّ غنی علم ء دانا انت
 مایں ایوک ء کور ء کر

O

تہاری ماہکان ء چچ نہ گپتگ
ترا ما چہ جہان ء چچ نہ گپتگ

زمین ء مر میں استالے کپتگ
تنگی آسمان ء چچ نہ گپتگ

ہماکہ منیگ ء تی لبز ء بیان انت
بزاں کہ مئے زبان ء چچ نہ گپتگ

ہماکہ واہگ ء زند ء بہشت انت
نہ آتکہ مئے گمان ء چچ نہ گپتگ

ہے واب ء را دیستگ شر غنی ء
تی لاس ء مہرگان ء چچ نہ گپتگ

O

چد ء چے دور دل ء حال ء بران انت
گوش ءے بے بانزل ء بال ء بران انت

ہبکہ بوتگ انت انگت نہ پهم انت
گوشاں آ زند ء جنجال ء بران انت

بدل بوتگ گل ء پلانی گوناپ
بزیں دزچکانی ہر ٹال ء بران انت

شپ ء آ چیر دنت اوں ماہ ء رزن ء
حیال ء روکیں استال ء بران انت

غنی آ مہلبانی سارتیں سرگوات
تئی حال ء پہ زباد مال ء بران انت

O

شنگان انت منی مہگل ء مہپر منی چماں
 مہگونگ ء زلفاں کتگ جمر منی چماں

بے جمر ء بے بزاه انت دل ء واہگ ء کیپ ء شراباں
 کیپانی خماراں کتگ آسر منی چماں

شپ گرند کتگ مہگل ء پادنیک ء توار ء
 شپ لنجیں گروکانی آسر منی چماں

ہر جاہ کہ غنی مہگل ء بوانی گلاباں
 بوانی گلاباناں بیا بر منی چماں

O

شپ ء را ما کتگ بام ء سپرد ء
گمانی کده ء جام ء سپرد ء

بیا تو مهر ء راه ء همسفر باں
دل ء منزل کتگ گام ء سپرد ء

رگامی گوارگ ء باتاں بہاراں
گلیں موسم بہ بنت ہرام ء سپرد ء

خدا تاواں مہ دے عشق ء گنوکاں
نمیران بوتگ انت نام ء سپرد ء

بمل تو شر بمل زند ء بہشت ء
غنی ء دل تئی اندام ء سپرد ء

O

گیش کن جبر ء منزل ء

بیا گوں سفر ء منزل ء

منزل هما دردانگ انت

دل منزل ء دیوانگ انت

نذر کن وت ء را منزل ء

منزل مه بیت پچی نه بیت

باندء نه بیت مرچی نه بیت

دربر هنر ء منزل ء

منزل زر ء کوه ء تیاب

منزل بهشت پل ء گلاب

بو چو عطر ء منزل ء

منزل غنی ء زندمان

منزل مرادانی جهان

دل کنت ذکر ء منزل ء

O

دردے دُچار درد ء پد

آہ ء دل ء آسرد ء پد

کُنیت انت بہشتے مئے واب ء

امروز ء چاگرد ء پد

روح ء ودار ء شپ کائنت

رولہ ء رو زرد ء پد

گنج نہ متگ سوبانی

چہ واجہ سروک ء کرد ء پد

پروشائ غنی چوں ہوشام ء

آپے کہ لُردیں لُرد ء پد

O

غماں بٹالیں حیالاں بالیں ماں حُسن ءِ عشق ءِ اے کائینات ءِ
تئی لقا انت کہ بے مثالیں ماں حُسن ءِ عشق ءِ اے کائینات ءِ

بے گپ ءِ گال ءِ نہ پھیت کتے اے ریش ءِ زیمیں دلانی حال ءِ
عشق ءِ مُریدانی چے چے حالیں ماں حُسن ءِ عشق ءِ اے کائینات ءِ

گلیں حیلانی رنگ ءِ دروشم تو موسمانی آ نود ءِ ساچاں
جہاں ءِ چہر ءِ تئی گپ ءِ گالیں ماں حُسن ءِ عشق ءِ اے کائینات ءِ

ہزار ندرگ اوں پیشداریت دل ءِ نگاہاں دو روچی دُنیا
داں زند ہست انت بزاں زوالیں ماں حُسن ءِ عشق ءِ اے کائینات ءِ

غنی اے زند چو کتاب ءِ پیم ءِ ما انچو داتگ جہاں ءِ دست ءِ
بزان انت چے شاعرانی حالیں ماں حُسن ءِ عشق ءِ اے کائینات ءِ

O

بر من ء تو کدہانی داں خمار ء جنت ء
داں بہ گنداں یک نگاہے من بہار ء جنت ء

کد تو بکش ء مہر ء داداں ماہکانیگیں شپاں
من وداراں بے قراراں پہ قرار ء جنت ء

من ہما سہبانی کولیگ من ہما بیگاہ ء ندر
کہ رسین ء تو من ء ماں ملگزار ء جنت ء

دہرء حوراں مہر بستگ پل ماں لال ء مہپراں
اے تئی جند ء دز گہاراں دز گہار ء جنت ء

من سروزے ساز کرتگ پہ تئی نازینگ ء
شعر بستگ شاعری من پہ توار ء جنت ء

کپتگاں من روچ ء شپ تئی پاکیں نام ء سجدہ ء
کد کدی بیت روچے مارا پیشدارے جنت ء

حائل ء من عشق ء بندیک چو مرید دیوانگاں
حائلے باتیں نصیب ء گند ء گدار ء جنت ء

کئے ترا چو بیم داتگ کئی ترا ترس انت بہ گوش
دور اوشت ء دور نندے دور چارے جنت ء

قہر ء نہریں دوزہ ء انگراں سگاں کجا ء
پر ایبتاں دوزح بیگاں روچے کارے جنت ء

سرجمیں دیوان ء لال ء شپ فرشتگ نشنگاں
بلّ من ء ننداں غنی بامسار ء جنت ء

O

چمانی واب برتگ آ لال ء وتی وڑ ء
 گنجانی پلین گوادر ء شال ء وتی وڑ ء
 من واہگانی جگہیں آسمان ء سر نیاں
 پتہ گل ء چے بالاں حیاں ء وتی وڑ ء
 من بنگراں سچاں تئی غم ء آس ء انگراں
 بیا کہ دیاں ترا وتی مثال ء وتی وڑ ء
 دیم ء غبار بستگیں رنجاں زمانگ ء
 رکیناں زند ء گرانیں زوال ء وتی وڑ ء
 نیست شنزگے پہ تالہ ء نودانی نیت ء
 ڈکال ء کہتے گون انت اے سال ء وتی وڑ ء
 پہ موسم ء ندارگ ء بندیگ مہ کن دل ء
 گوات شنگ کنت تئی زلفانی ٹال ء وتی وڑ ء
 سوہیں کنت کدی غنی مارا تئی شاعری
 گوشتگ ترا تئی گوشتگیں گال ء وتی وڑ ء

O

کئے گوشت مرچاں بیقرار زند انت
واہگ ء اوستانی دیار زند انت

وشیاں سویناں دل ء زید ء
وشیاں بحت ء گوں آوار زند انت

جنتیں حاک ء و شبوئیں گوناپ
راہسر ء راہانی و دار زند انت

آسری امروز سال ء کرنانی
ماہ ء روچانی شپ سہار زند انت

مہلبیں بیگاہ ء جنگ سنج ء
پہ غنی بحت ء پل بہار زند انت

O

گوناپے دگہ کوہانی
گلباگ ء گُل ء پلانی

بالیگ انت سمین ء سرگوات
پیشی ترانگاں پرایت یات
ہلک ء یتگ ء کُلانی

عرضے گوں کپوتاں بالی
ڈیہہ ء کسیت شے وشحالی
وشبو چندنیں مانشانی

بندیگ نہ بنت شیریں لال
سیرانت ء ترہنت جاور حال
دیم ء انت منزله چمانی

امیت ء غنی دہر ء دار
تالہ بیت تئی بحت ء یار
انچیں زندماں تئی مانی

O

دل ۽ واہگ زراں پہ گلزمین ۽
ہزار رنداں مراں پہ گلزمین ۽

منی چمانی دیما کئیت بہشتے
ھیالاں کہ براں پہ گلزمین ۽

زری نوداں شل ۽ سنیل گوار کرتگ
بہار سبزیں رداں پہ گلزمین ۽

سمین ۽ مہلبیس سرگوات شنگ انت
اے مسک ۽ عطراں پہ گلزمین ۽

دل ۽ حوناں پہ تو شعرے نبشتگ
اے عشق ۽ شاعراں پہ گلزمین ۽

غنی بحت ۽ جنگ سنج ۽ مروچی
کتگ ساچ جمران پہ گلزمین ۽

O

تئی ہمک دانکے پہ سر ء چمان انت منی
پلیں بچندے واہگ ء ارمان انت منی

تو بہ بے بخت ء آسری وابانی بہشت
منتگیں زند ء سرجمیں ایمان انت منی

شادہی نازینکے گوش ء مؔرغانی دپ ء
شاعری دُر گالے دل ء درشان انت منی

بستگ انت جمر پہ شلیں ہور ء گوارگ ء
چہ گل ء بال اے بزگر ء دہکان انت منی

ترانگ ء منزل بیا غنی وابانی تھا
بیا بہ لوٹ ساہ ء ساہ پہ تو گربان انت منی

O

آسمان ء جبران انت شپ ء نوریں ماہکاں
کیپانی شیشگان انت دل ء منتگیں جہاں

چے جُست گراں چہ منزل ء راہ ء مسافراں
جاور کہ آس ء انگراں ماں چماں ظاہراں
من چو درآمد ء ماں وتی ڈیہہ ء بزگاں

اے دیما دوزح انت ء آدیما جت انت
ہرچی پہ بحت ء تالہ انت ہرچی پہ محنت انت
حیرانیانی منزله چار روج ء زندمان

آگاہیاں بدل گت انت مئے واب سرجمیں
تئی یات رنج بکش انت من ء بس تئی غمیں
پہ تو زہیر نالاں بے تو کہ من نہ باں

چے ساری ءے من ء دات ترند آپ ء ملاراں
من تلوسان ء جیڑاں پہ ہرام ء بہاراں
باز گپ ء گال کئیت دل ء گنگیں غنی زبان

O

نود ۽ ۽ جمر آسمان ۽ ماں سرء ساچاں اتاں
 ملگزار آ کيگدانی یتگ ۽ بازار اتاں
 من کہ ماراں چو بہشت ۽ ملگزاراں مشکت ۽
 گوں سمین ۽ مہلبانی وشبو اش آتار اتاں
 یات کئیت گوں ہتلیاں مطرح ۽ بازار من ۽
 چو کہ کبگ ۽ کوهسری وش ملگ ۽ رفتار اتاں
 مرچی غم گت من دل ۽ کہ ہچ غمے مارگ نہ بیت
 چپ ۽ راست ۽ زندمان ۽ وش چو سینگار اتاں
 ستک ۽ ایمان ۽ مسلمان کُلیں نیکوکار اتاں
 مہر ۽ بندگیں فرشتہ واہگ ۽ دلدار اتاں
 بس غنی زاناں پہ زند ۽ اے ندارگ واہے ات
 پہ گل ۽ پلین دیار ۽ چینکدر زہیروار اتاں